

Den Europæiske Unions Tidende

L 310

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
9. november 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013)** 15

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1638/2006**af 24. oktober 2006****om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 179 og 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv, foreslås der nye rammer for planlægning og levering af bistanden. Denne forordning udgør et af de generelle instrumenter til direkte støtte af Den Europæiske Unions eksterne politikker.
- (2) Det Europæiske Råd i København den 12. og 13. december 2002 bekræftede, at udvidelsen af Den Europæiske Union var en vigtig lejlighed til at fremme forbindelserne med nabolandene på grundlag af fælles politiske og økonomiske værdier, og at EU fortsat er fast besluttet på at undgå nye skillelinjer i Europa og på at fremme stabilitet og velstand inden for og uden for EU's nye grænser.
- (3) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 17. og 18. juni 2004 understregede på ny, at det lagde stor vægt på at styrke samarbejdet med disse naboer på baggrund af partnerskab og fælles ejerskab og med demokrati og respekt for menneskerettighederne som fælles værdigrundlag.
- (4) De privilegerede forbindelser mellem EU og dens naboer bør bygge på tilslutning til fælles værdier, herunder demokrati, retsstaten, god forvaltningspraksis og respekt for menneskerettighederne samt de markedsøkonomiske principper, åben, regelbaseret og fair handel, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom.
- (5) Det er vigtigt, at EF-bistand i henhold til denne forordning ydes i overensstemmelse med internationale aftaler og konventioner, som Fællesskabet, medlemsstaterne og

partnerlandene er parter i, og at den ydes under hensyntagen til de generelle principper for international ret, der er almindeligt accepteret af parterne.

- (6) I Østeuropa og det sydlige Kaukasus danner partnerskabs- og samarbejdsaftalerne grundlag for de aftalemæssige forbindelser. I Middelhavsområdet udgør Euro-Middelhavs-partnerskabet (»Barcelona-processen«) de regionale rammer for samarbejdet, som suppleres med et net af associeringsaftaler.
- (7) Som led i den europæiske naboskabspolitik har Den Europæiske Union og partnerlandene i fællesskab fastlagt et sæt prioriteter, som skal indarbejdes i en række i fællesskab vedtagne handlingsplaner, og som vedrører flere nøgleområder for en specifik indsats som f.eks. politisk dialog og reform, handel og økonomisk reform, afbalanceret socioøkonomisk udvikling, retlige og indre anliggender, energi, transport, informationssamfundet, miljø, forskning og innovation, udvikling af civilsamfundet og mellemfolkelige kontakter. Fremskridt med at realisere disse prioriteter vil bidrage til at virkeliggøre partnerskabs- og samarbejdsaftalernes og associeringsaftalernes fulde potentiale.
- (8) For at underbygge partnerlandenes tilslutning til de fælles værdier og principper og deres bestræbelser for at gennemføre handlingsplanerne bør Fællesskabet være i stand til at yde bistand til disse lande og støtte forskellige former for samarbejde mellem dem indbyrdes og mellem dem og medlemsstaterne med sigte på at opbygge et område med fælles stabilitet, sikkerhed og velstand, som involverer en udtalt grad af økonomisk integration og politisk samarbejde.
- (9) Det er et vigtigt mål med EF-bistanden i henhold til denne forordning, at der tilskyndes til politiske, økonomiske og sociale reformer i nabolandene. I Middelhavsområdet vil dette mål blive virkeliggjort i et videre perspektiv inden for

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.10.2006.

- Middelhavsdelen af »det strategiske partnerskab med Middelhavsområdet og Mellemøsten«. Der vil blive taget hensyn til de relevante dele af EU's strategi for Afrika i forbindelserne med de nordafrikanske nabolande i Middelhavsområdet.
- (10) Det er vigtigt, at den bistand, der skal ydes udviklingslandene blandt nabolandene inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, er sammenhængende med målene og principperne for Fællesskabets udviklingspolitik som skitseret i fælleserklæringen om den europæiske konsensus om udvikling⁽¹⁾, som blev vedtaget den 20. december 2005 af Rådet, repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
- (11) EU og Rusland har besluttet at udvikle deres specifikke strategiske partnerskab gennem skabelse af fire fælles rum, og der vil blive brugt EF-bistand til at støtte udviklingen af dette partnerskab og fremme det grænseoverskridende samarbejde på grænsen mellem Rusland og dets europæiske naboer.
- (12) Den nordlige dimension udgør en ramme for samarbejde mellem EU, Rusland, Norge og Island, og det er vigtigt, at fællesskabsbistanden også anvendes til at støtte aktiviteter, der bidrager til gennemførelse af denne ramme. De nye målsætninger for denne politik vil blive opstillet i en politisk erklæring og i et dokument for politikrammen, som skal udarbejdes på grundlag af de retningslinjer, der blev godkendt på ministermødet om den nordlige dimension den 21. november 2005.
- (13) For Middelhavspartnerskabets vedkommende bør bistanden og samarbejdet indpasses i Euro-Middelhavspartnerskabet, der er etableret med Barcelona-erklæringen af 28. november 1995, som blev bekræftet på topmødet mellem EU og Middelhavslandene på tiårsdagen for denne erklæring, den 28. november 2005, og der bør tages hensyn til, at parterne i denne sammenhæng er enige om at oprette et frihandelsområde for varer inden 2010 og indlede en asymmetrisk liberaliseringsproces.
- (14) Det er vigtigt at befordre samarbejde både ved EU's ydre grænse og mellem partnerlandene indbyrdes, særlig dem, der ligger geografisk nær hinanden.
- (15) For at hindre, at der opstår nye skillelinjer, er det særlig vigtigt at fjerne hindringerne for et effektivt grænseoverskridende samarbejde langs EU's ydre grænser. Det grænseoverskridende samarbejde bør bidrage til en integreret og bæredygtig regional udvikling mellem grænse-regioner, der støder op til hinanden, og en harmonisk territorial integration på tværs af Fællesskabet og med nabolandene. Dette mål kan bedst realiseres ved at kombinere målene for politikken over for tredjelande med en miljømæssigt bæredygtig økonomisk og social sam-
- (16) For at hjælpe nabolandene blandt partnerlandene med at virkeliggøre deres mål og befordre et samarbejde mellem dem og medlemsstaterne er det ønskeligt at etablere et enkelt politikinstrument, som skal træde i stedet for en række eksisterende instrumenter og dermed sikre sammenhæng og forenkle bistandsprogrammeringen og -forvaltningen.
- (17) Dette instrument bør også støtte grænseoverskridende samarbejde mellem partnerlande og medlemsstaterne, idet det kan give en betydelig effektivitetsgevinst at operere med en enkelt forvaltningsmekanisme og et enkelt sæt procedurer. Instrumentet bør bygge på erfaringerne med gennemførelsen af naboskabsprogrammerne i 2004-2006 og fungere på basis af principper om f.eks. flerårig programmering, partnerskab og samfinansiering.
- (18) Det er vigtigt, at grænseregioner i lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som i øjeblikket deltager i grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstater og partnerlande, fortsætter dette samarbejde på grundlag af deres egne ressourcer.
- (19) Ved denne forordning fastsættes der for perioden 2007-2013 en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽²⁾.
- (20) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (21) Proceduren med forvaltningsudvalg bør anvendes til at definere gennemførelsesbestemmelserne vedrørende det grænseoverskridende samarbejde og til vedtagelse af strategidokumenter, handlingsprogrammer og særlige foranstaltninger, som ikke behandles i strategidokumenter, og hvis værdi overskrider en tærskel på 10 mio. EUR.
- (22) Målene for denne forordning, nemlig at fremme et udvidet samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og nabolandene kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlingsomfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽²⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

(23) Det er nødvendigt på grund af denne forordning at ophæve Rådets forordning (EØF) nr. 1762/92 af 29. juni 1992 om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1734/94 af 11. juli 1994 om finansielt og fagligt samarbejde med Vestbredden og Gazastriben ⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (Meda) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet ⁽³⁾. Denne forordning vil ligeledes erstatte Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien ⁽⁴⁾, der udløber den 31. december 2006 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG PRINCIPPER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes der et naboskabs- og partnerskabsinstrument til at yde EF-bistand til at udvikle et område med velstand og gode naboskabsforbindelser mellem EU og de i bilaget nævnte lande og territorier (i det følgende benævnt »partnerlandene«).

2. EF-bistanden anvendes til partnerlandenes fordel. EF-bistanden kan anvendes til medlemsstaternes og partnerlandenes samt deres regioners fælles fordel til at befordre grænseoverskridende og transregionalt samarbejde, jf. artikel 6.

3. EU bygger på værdier som frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten og søger at vinde tilslutning til disse værdier i partnerlandene gennem dialog og samarbejde.

Artikel 2

Anvendelsesområdet for EF-bistanden

1. EF-bistanden skal fremme et udvidet samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og partnerlandene og særlig gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler og andre eksisterende og fremtidige aftaler. Den skal desuden støtte partnerlandene i deres bestræbelser på at fremme god forvaltningspraksis og en retfærdig socioøkonomisk udvikling.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 23).

⁽²⁾ EFT L 182 af 16.7.1994, s. 4. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

⁽⁴⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2112/2005.

2. EF-bistanden anvendes til at støtte foranstaltninger inden for følgende samarbejdsområder:

- a) fremme politisk dialog og reform
- b) fremme lovgivningstilnærmelse i retning af højere standarder på alle relevante områder, og særlig ansøre partnerlandene til gradvis deltagelse i det indre marked og en udvidelse af handelen
- c) styrke nationale institutioner og instanser, som har ansvaret for at udforme og anvende politikker på områder, som indgår i associeringsaftalerne, partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og andre multilaterale aftaler, hvori Fællesskabet og/eller dets medlemsstater og partnerlande er part, og hvis formål det er at nå de i denne artikel definerede mål
- d) fremme retsstaten og god forvaltningspraksis, herunder styrke den offentlige administrations effektivitet og domstolenes upartiskhed og effektivitet, og støtte bekæmpelse af korruption og svig
- e) fremme bæredygtig udvikling i enhver henseende
- f) fremme regional og lokal udvikling både i byer og landdistrikter med henblik på at begrænse uligheder og forbedre regionale og lokale udviklingsmuligheder
- g) fremme miljøbeskyttelse, naturbevarelse og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, herunder ferskvand og havets ressourcer
- h) støtte politik for fattigdomslempelse for at bidrage til at nå FN's millennium-udviklingsmål
- i) støtte politik til fremme af social udvikling, social integration, ligestilling mellem kønnene, ikke-diskrimination, beskæftigelse og social sikring, herunder beskyttelse af vandrede arbejdstagere, dialog mellem arbejdsmarkedets parter og respekt for fagforeningsrettigheder og grundlæggende arbejdsstandarder, herunder for børnearbejde
- j) støtte politik til fremme af sundhed, almen uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder ikke kun foranstaltninger til bekæmpelse af større smitsomme og ikke-smitsomme sygdomme, men også adgang til sundhedsydelse og uddannelse i sund livsstil, herunder uddannelse af unge piger og kvinder i reproduktiv sundhed og sundhedspleje af spædbørn
- k) fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder kvinders rettigheder og børns rettigheder

- l) støtte demokratiseringsprocessen, bl.a. ved at styrke den rolle, som civilsamfundets organisationer spiller, og fremme mediepluralisme, også gennem valgovervågning og valgbi-stand
- m) befordre udviklingen af civilsamfundet og af ikke-statslige organisationer
- n) fremme udviklingen af en markedsøkonomi, herunder foranstaltninger til fordel for den private sektor og udvikling af små og mellemstore virksomheder, for at anspore til investering og fremme den globale handel
- o) fremme samarbejde inden for energi-, telekommunikations- og transportsektoren, herunder sammenkoblinger, net og deres drift, øge sikkerheden ved internationale transport- og energioperationer og fremme vedvarende energikilder, energieffektivitet og ren transport
- p) støtte aktioner til forbedring af fødevarerikkerheden for befolkningen, særlig på sundheds- og plantesundhedsom-rådet
- q) garantere en effektiv og sikker grænseforvaltning
- r) støtte reformer og styrke kapaciteten på området retlige og indre anliggender, bl.a. i forbindelse med spørgsmål som asyl, migration og tilbagetagelse, bekæmpelse og forebyg- gelse af menneskehandel og terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder finansiering heraf, hvidvaskning af penge og skattesvig
- s) støtte det administrative samarbejde for at forbedre gennemsligtigheden og informationsudvekslingen på skatte-området for at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig
- t) fremme deltagelse i EF-forsknings- og innovationsvirksom- hed
- u) fremme samarbejde mellem medlemsstaternes og partner- landenes højere læreanstalter og mobiliteten for lærere, forskere og studerende
- v) fremme multikulturel dialog, mellemfolkelige kontakter, herunder forbindelser til indvandrersamfund i medlems- staterne, samarbejde mellem civilsamfund, kulturinstitutio- ner og udveksling af unge
- w) støtte samarbejde om beskyttelse af den historiske og kulturelle arv og fremme dennes udviklingspotentiale, herunder gennem turisme
- x) støtte partnerlandenes deltagelse i EF-programmer og -agenturer
- y) støtte grænseoverskridende samarbejde gennem fælles lokale initiativer for at fremme en bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling i grænseområder og en integreret regionaludvikling på tværs af Fællesskabets ydre grænse
- z) fremme regionalt og subregionalt samarbejde og regional og subregional integration, hvor det er hensigtsmæssigt, også med lande, der ikke er berettiget til EF-bistand i henhold til denne forordning
- aa) yde støtte efter kriser, herunder støtte til flygtninge og internt fordrevne, og hjælpe med katastrofeberedskab
- bb) tilskynde til kommunikation og fremme udvekslinger mellem partnerne om foranstaltninger og aktiviteter, der finansieres i henhold til programmerne
- cc) imødegå fælles tematiske udfordringer på områder af gensidig interesse og alle andre mål, som er relevante for denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 3

Referencerammer

1. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne, associeringsaftalerne og andre eksisterende eller fremtidige aftaler, ved hvilke der etableres forbindelser med partnerlande, og de relevante meddelelser fra Kommissionen og Rådets konklusioner om retningslinjerne for EU's politik over for disse lande danner referencerammerne for programmeringen af EF-bistanden i henhold til denne forordning. I fællesskab vedtagne handlings- planer eller andre tilsvarende dokumenter udgør referencegrund- laget for fastsættelsen af EF-bistandsprioriteterne.

2. I tilfælde, hvor der ikke, som omhandlet i stk. 1, er indgået sådanne aftaler mellem EU og partnerlandene, kan der ydes EF- bistand, såfremt den findes egnet til at realisere EU's politiske mål, og bistanden tilrettelægges på grundlag af disse mål.

Artikel 4

Komplementaritet, partnerskab og samfinansiering

1. EF-bistanden i henhold til denne forordning supplerer generelt eller bidrager til tilsvarende nationale, regionale eller lokale strategier og foranstaltninger.

2. EF-bistanden i henhold til denne forordning ydes normalt som led i et partnerskab mellem Kommissionen og modtagerne. I partnerskabet inddrages, hvor det er relevant, nationale, regionale og lokale myndigheder såvel som arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, civilsamfundet og andre relevante instanser.

3. Modtagerlandene involverer i fornødent omfang de relevante partnere på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau, særlig på regionalt og lokalt plan, i udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af programmer og projekter.

4. EF-bistanden i henhold til denne forordning samfinansieres generelt af modtagerlandene med offentlige midler, bidrag fra modtagerne eller andre kilder. Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af det civile samfund og ikke-statslige aktører i forbindelse med foranstaltninger, der sigter mod at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og støtte demokratiseringen.

Artikel 5

Sammenhæng, kompatibilitet og koordination

1. Programmer og projekter, som finansieres i henhold til denne forordning, skal være forenelige med EU's politikker. De afstemmes efter de aftaler, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med partnerlandene, og forpligtelserne i henhold til multilaterale aftaler og internationale konventioner, som de er part i, herunder forpligtelserne om menneskerettigheder, demokrati og god forvaltningspraksis.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammenhæng mellem EF-bistanden i henhold til denne forordning og finansiel bistand fra Fællesskabet og medlemsstaterne gennem andre interne og eksterne finansieringsinstrumenter og fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB).

3. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for at koordinere deres respektive bistandsprogrammer for at øge bistandens virkning og effektivitet i overensstemmelse med de opstillede retningslinjer for styrkelse af den praktiske koordination inden for den eksterne bistand og for harmonisering af politikker og procedurer. Koordinationen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af oplysninger i de forskellige faser af bistandsproceduren, navnlig på stedet, og udgør et vigtigt skridt i medlemsstaternes og Fællesskabets programmeringsproces.

4. Kommissionen tager i kontakt med medlemsstaterne de nødvendige skridt til at garantere en passende koordination og et passende samarbejde med multilaterale og regionale institutioner og enheder såsom de internationale finansieringsinstitutioner, De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer samt donorer uden for EU.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 6

Programmernes art

1. EF-bistanden i henhold til denne forordning gennemføres ved hjælp af:

- a) strategidokumenter for enkelte lande, for flere lande og for grænseoverskridende samarbejde og flerårige vejledende programmer, jf. artikel 7, omfattende:
  - i) lande- eller multilande programmer, som vedrører bistand til et partnerland eller regionalt eller subregionalt samarbejde mellem to eller flere partnerlande, hvori medlemsstaterne kan deltage
  - ii) programmer for grænseoverskridende samarbejde, som vedrører samarbejde mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere partnerlande i områder, der støder op til deres fælles del af Fællesskabets ydre grænse
- b) fælles operationelle programmer for grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 9, årlige handlingsprogrammer, jf. artikel 12, og særlige foranstaltninger, jf. artikel 13.

2. Multilande programmer kan omfatte transregionale samarbejdsforanstaltninger. I denne forordning forstås ved transregionalt samarbejde: samarbejde mellem medlemsstater og partnerlande til løsning af fælles udfordringer med henblik på at opnå fælles fordele overalt på medlemsstaternes og partnerlandenes territorium.

Artikel 7

Programmering og tildeling af midler

1. For lande- og multilande programmerne vedtages der strategidokumenter efter proceduren i artikel 26, stk. 2. Strategidokumenterne afspejler de referencerammer og handlingsplaner, som er omhandlet i artikel 3, og overholder principperne og bestemmelserne i artikel 4 og 5. Strategidokumenterne udarbejdes for en periode, der stemmer overens med prioriteterne i referencerammerne og indeholder flerårige vejledende programmer, herunder vejledende flerårige finansielle tildelinger og prioriterede mål for de enkelte lande eller regioner, som er i overensstemmelse med de i artikel 2, stk. 2, anførte mål. De tages op til fornyet overvejelse midtvejs i deres løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan revideres efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

2. Når Kommissionen udarbejder lande- eller multilande programmer, fastlægger den tildelingen til hvert program ud fra gennemsigtige og objektive kriterier og under hensyntagen til det pågældende lands eller den pågældende regions særlige kendetegn, ambitionsniveauet i EU's partnerskab med et givet land, de

fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelse af de vedtagne mål, herunder vedrørende forvaltningspraksis og reformer og kapaciteten til at forvalte og absorbere EF-bistanden.

3. Kommissionen vedtager alene med henblik på grænseoverskridende samarbejde og med sigte på at opstille den liste over fælles operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, over de vejledende flerårige tildelinger dertil og over de territoriale enheder, der er berettiget til at deltage i hvert af dem, et eller om nødvendigt flere strategidokumenter efter proceduren i artikel 26, stk. 2. Disse strategidokumenter udarbejdes under hensyntagen til principperne og procedurerne i artikel 4 og 5 og dækker i princippet en periode på op til syv år fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

4. Kommissionen fastsætter fordelingen af midlerne til programmerne for grænseoverskridende samarbejde under hensyntagen til objektive kriterier, såsom befolkningens størrelse i de støtteberettigede områder og andre faktorer, der har indflydelse på samarbejdets intensitet, herunder grænseområdernes særlige karakteristika og kapaciteten til at forvalte og absorbere EF-bistanden.

5. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) yder et bidrag til programmer for grænseoverskridende samarbejde, som udarbejdes og gennemføres i medfør af denne forordning. Bidraget fra EFRU til foranstaltninger for grænserne til partnerlandene er det beløb, der er fastsat i de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾.

6. I tilfælde af kriser eller trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ved naturkatastrofer eller katastrofer udløst af mennesker kan der foretages en ad hoc-revision af strategidokumenterne efter en hasteprocedure. Ved denne revision skal der sikres sammenhæng mellem EF-bistanden i henhold til denne forordning, og den bistand, der ydes i henhold til andre EF-finansieringsinstrumenter, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) ⁽²⁾ om oprettelse af et stabilitetsinstrument.

AFSNIT III

GRÆNSEOVERSKRIDENDE SAMARBEJDE

Artikel 8

Geografisk støtteberettigelse

1. De i artikel 6, stk. 1, litra a), nr. ii), omhandlede programmer for grænseoverskridende samarbejde kan omfatte følgende grænseregioner:

- a) alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs grænser til lands mellem medlemsstaterne og partnerlandene

- b) alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs søforbindelser af større betydning

- c) alle territoriale enheder i kystområder svarende til NUTS 2-niveau eller tilsvarende, som ligger op til et for medlemsstaterne og partnerlandene fælles havområde.

2. For at sikre kontinuitet i det eksisterende samarbejde samt i andre begrundede tilfælde kan territoriale enheder, der støder op til de i stk. 1 nævnte enheder, få mulighed for at deltage i programmerne for grænseoverskridende samarbejde på de vilkår, som er fastsat i de strategidokumenter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3.

3. For programmer, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1, litra b), kan Kommissionen efter aftale med partnerne foreslå, at deltagelsen i samarbejdet udvides til hele den territoriale enhed på NUTS 2-niveau, på hvis område den territoriale enhed på NUTS 3-niveau er beliggende.

4. Listen over søforbindelser af større betydning opstilles af Kommissionen i de strategidokumenter, der er nævnt i artikel 7, stk. 3, på basis af afstand og andre relevante geografiske og økonomiske kriterier.

Artikel 9

Programmering

1. Det grænseoverskridende samarbejde i henhold til denne forordning gennemføres på grundlag af flerårige programmer for samarbejde for en grænse eller en gruppe af grænser, der omfatter flerårige foranstaltninger, som forfølger et sammenhængende sæt prioriteter og kan gennemføres med EF-bistand (i det følgende benævnt »fælles operationelle programmer«). De fælles operationelle programmer tager udgangspunkt i de i artikel 7, stk. 3, omhandlede strategidokumenter.

2. De fælles operationelle programmer for landgrænser og søforbindelser af større betydning udarbejdes for hver grænse på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatter støtteberettigede territoriale enheder tilhørende en eller flere medlemsstater og et eller flere partnerlande.

3. De fælles operationelle programmer for havområder er multilaterale og omfatter støtteberettigede territoriale enheder op til et fælles havområde tilhørende flere deltagende lande, herunder mindst en medlemsstat og et partnerland, under hensyntagen til de institutionelle ordninger og partnerskabsprincippet. I programmerne kan indgå bilaterale aktiviteter, der støtter samarbejdet mellem en medlemsstat og et partnerland. Programmerne koordineres nøje med transnationale samarbejdsprogrammer, der har delvis overlappende geografisk dækning, og som er indført i EU i henhold til forordning (EF) nr. 1083/2006.

4. De fælles operationelle programmer udarbejdes af de berørte medlemsstater og partnerlande på det relevante territoriale niveau under hensyntagen til deres institutionelle ordning og partnerskabsprincippet som omhandlet i artikel 4. Program-

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

merne omfatter normalt en syvårig periode, som går fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

5. Andre lande end de deltagende lande, som støder op til et fælles havområde, hvor der gennemføres et fælles operationelt program, kan inddrages i dette fælles operationelle program og drage fordel af EF-bistand på de betingelser, som fastsættes i de i artikel 11 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

6. Senest et år efter godkendelsen af de i artikel 7, stk. 3, nævnte strategidokumenter, forelægger de deltagende lande i fællesskab Kommissionen forslag til fælles operationelle programmer. Kommissionen godkender hvert fælles operationelt program efter at have undersøgt, om det er i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne.

7. Fælles operationelle programmer kan revideres på foranledning af de deltagende lande, de deltagende grænseregioner eller Kommissionen for at tage hensyn til ændrede samarbejdsprioriteter, socioøkonomiske udviklinger, resultaterne af de pågældende foranstaltninger og overvågnings- og evalueringsprocessen samt behovet for at justere de disponible bistandsbeløb og omfordele ressourcer.

8. Efter vedtagelsen af de fælles operationelle programmer indgår Kommissionen en finansieringsaftale med partnerlandene i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget (¹). Finansieringsaftalen indeholder de lovbestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af det fælles operationelle program, og bør også undertegnes af den fælles forvaltningsmyndighed, der er omhandlet i artikel 10.

9. De deltagende lande udvælger ud fra princippet om partnerskab i fællesskab, hvilke aktiviteter der er forenelige med prioriteterne og foranstaltningerne i de fælles operationelle programmer, til hvilke der ydes EF-bistand.

10. I særlige og behørigt begrundede tilfælde, hvor:

- a) der ikke kan udarbejdes et fælles operationelt program på grund af problemer i forbindelserne mellem deltagende lande eller mellem EU og et partnerland
- b) de deltagende lande ikke har forelagt Kommissionen et fælles operationelt program senest den 30. juni 2010
- c) partnerlandet ikke har undertegnet finansieringsaftalen senest ved udgangen af det år, der følger efter godkendelsen af programmet
- d) det fælles operationelle program ikke kan gennemføres på grund af problemer i forbindelserne mellem deltagende lande,

tager Kommissionen efter at have hørt den eller de pågældende medlemsstater de nødvendige skridt til at sætte den pågældende medlemsstat i stand til at anvende EFRU-bidraget til programmet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1083/2006.

Artikel 10

Forvaltning af programmerne

1. De fælles operationelle programmer gennemføres i princippet ved delt forvaltning af en fælles forvaltningsmyndighed, som befinder sig i en medlemsstat. Den fælles forvaltningsmyndighed kan bestå af et fælles fagligt sekretariat.

2. De deltagende lande kan foreslå Kommissionen, at den fælles forvaltningsmyndighed placeres i et partnerland, forudsat at det udpegede organ er i stand til at anvende kriterierne i de relevante bestemmelser i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 til fulde.

3. I denne forordning forstås ved »fælles forvaltningsmyndighed« en offentlig eller privat myndighed eller instans, herunder staten selv, på nationalt, regionalt eller lokalt plan, som udpeges i fællesskab af medlemsstaten eller medlemsstaterne og partnerlandet eller partnerlandene, der indgår i et fælles operationelt program, og som har den finansielle og administrative kapacitet til at forvalte EF-bistand og retsevne til at indgå de for anvendelsen af denne forordning nødvendige aftaler.

4. Den fælles forvaltningsmyndighed har ansvaret for at forvalte og gennemføre det fælles operationelle program efter princippet om forsvarlig teknisk og økonomisk forvaltning og for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Med henblik herpå indfører den egnede forvaltnings-, kontrol- og regnskabs-systemer og -standarder.

5. Et fælles operationelt programs forvaltnings- og kontrolsystem er baseret på fuld adskillelse af forvaltnings-, certificerings- og revisionsfunktionerne enten gennem fuld opsplitting af opgaverne i forvaltningsmyndigheden eller ved udpegning af særskilte certificerings- og revisionsorganer.

6. Til behørig forberedelse af gennemførelsen af de fælles operationelle programmer kan Kommissionen efter godkendelsen af det fælles operationelle program og før undertegnelsen af finansieringsaftalen give den fælles forvaltningsmyndighed tilladelse til at anvende en del af midlerne under programmet til at påbegynde finansieringen af en del af programmets aktiviteter, f. eks. forvaltningsmyndighedens løbende driftsomkostninger, faglig bistand og andre forberedelsesaktioner. De nærmere vilkår, der er gældende for denne forberedelsesfase, fastsættes i de i artikel 11 omhandlede gennemførelsesbestemmelser.

(¹) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelser

1. Der vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2, særlige gennemførelsesbestemmelser vedrørende dette afsnit.
2. Gennemførelsesbestemmelserne vedrører spørgsmål så som samfinansieringssatsen, udarbejdelse af fælles operationelle programmer, udpegning af de fælles myndigheder og fastsættelse af deres opgaver, fastsættelse af overvågnings- og udvælgelsesudvalgenes og det fælles sekretariats rolle og funktion, udgifternes støtteberettigelse, fælles projektudvælgelse, forberedelsesfasen, teknisk og finansiel forvaltning af EF-bistanden, finanskontrol og revision, overvågning og evaluering, synlighed og informationsaktiviteter for potentielle modtagere.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE

Artikel 12

Vedtagelse af handlingsprogrammer

1. Handlingsprogrammer, der udarbejdes på basis af de strategidokumenter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2, sædvanligvis hvert år.

Kommissionen kan undtagelsesvis, f.eks. når der ikke er vedtaget et handlingsprogram, på basis af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 7, træffe foranstaltninger uden om handlingsprogrammer efter samme regler og retningslinjer som for handlingsprogrammerne.

2. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der tages hensyn til erfaringerne fra Fællesskabets tidligere bistandsaktioner. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Programmerne indeholder en definition af den type resultatindikatorer, der vil blive ført kontrol med, når de finansierede foranstaltninger under programmerne gennemføres.

3. For det grænseoverskridende samarbejde vedtager Kommissionen fælles programmer efter proceduren i artikel 9.

4. Kommissionen forelægger handlingsprogrammerne og de fælles programmer for grænseoverskridende samarbejde for Europa-Parlamentet og medlemsstaterne til orientering senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 13

Vedtagelse af særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer

1. Kommissionen træffer i tilfælde af uforudsete og behørigt begrundede behov eller omstændigheder særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne eller de flerårige vejledende programmer (i det følgende benævnt »særlige foranstaltninger«).

De særlige foranstaltninger kan også anvendes til at finansiere aktiviteter til at lette overgangen fra nødhjælp til langsigtede udviklingsaktiviteter, herunder aktiviteter, som hjælper befolkningen til bedre at modstå tilbagevendende kriser.

2. Særlige foranstaltninger til et beløb på over 10 mio. EUR vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Det er ikke nødvendigt at anvende den i artikel 26, stk. 2, fastlagte procedure for ændringer af særlige foranstaltninger som f.eks. tekniske tilpasninger, forlængelse af gennemførelsesperioden, reallokering af bevillinger inden for det planlagte budget eller forhøjelse af budgettet med et beløb på under 20 % af det oprindelige budget, så længe ændringerne ikke påvirker de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse.

3. For de særlige foranstaltninger fastlægges mål, aktivitetsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Der fastlægges en definition af den type resultatindikatorer, der vil blive ført kontrol med, når de særlige foranstaltninger gennemføres.

4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet og medlemsstaterne de særlige foranstaltninger, hvis værdi ikke overstiger 10 mio. EUR, til orientering senest en måned efter afgørelsen herom.

Artikel 14

Støtteberettigelse

1. Følgende kan få adgang til finansiering i henhold til denne forordning i forbindelse med gennemførelsen af handlingsprogrammer, fælles programmer for grænseoverskridende samarbejde og særlige foranstaltninger:

- a) partnerlandene og -regionerne og deres institutioner
- b) decentrale instanser i partnerlandene såsom regioner, departementer, provinser og kommuner
- c) blandede organer oprettet af partnerlandene og -regionerne og Fællesskabet

- d) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, FN-organer, -tjenester og -missioner, de internationale finansieringsinstitutioner og udviklingsbanker, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål
- e) institutioner og organer fra Fællesskabet, men udelukkende i forbindelse med gennemførelse af de i artikel 16 omhandlede støtteforanstaltninger
- f) EU-agenturer
- g) følgende enheder eller organer i medlemsstaterne, partnerlandene og -regionerne og ethvert andet tredjeland i overensstemmelse med reglerne for adgang til Fællesskabets eksterne bistand, jf. artikel 21, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål:
- i) offentlige og halvoffentlige organer, lokale myndigheder eller administrationer og sammenslutninger heraf
  - ii) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor
  - iii) finansieringsinstitutioner, som foretager, fremmer og finansierer private investeringer i partnerlandene og -regionerne
  - iv) ikke-statslige aktører som defineret i litra h)
  - v) fysiske personer
- h) følgende ikke-statslige aktører:
- i) ikke-statslige organisationer
  - ii) organisationer, der repræsenterer nationale og/eller etniske minoriteter
  - iii) lokale initiativgrupper og erhvervs-sammenslutninger
  - iv) kooperativer, fagforeninger, organisationer, som repræsenterer økonomiske og sociale interesser
  - v) lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration
  - vi) forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for undervisning, kultur, forskning og videnskab
  - vii) universiteter
  - viii) kirker, religiøse sammenslutninger og trossamfund
  - ix) medierne
  - x) grænseoverskridende sammenslutninger, ikke-statslige sammenslutninger og uafhængige stiftelser

2. Når det er afgørende for at virkeliggøre denne forordnings mål, kan der ydes bistand til instanser eller aktører, der ikke er nævnt i denne artikel.

Artikel 15

Foranstaltningstyper

1. EF-bistanden anvendes til at finansiere programmer, projekter og enhver form for foranstaltninger, der bidrager til at virkeliggøre denne forordnings mål.
2. EF-bistanden kan også anvendes til:
  - a) at finansiere teknisk bistand og målrettede foranstaltninger for administrativt samarbejde, herunder samarbejdsforanstaltninger, som involverer eksperter fra den offentlige sektor, som udsendes af de medlemsstater og regionale og lokale myndigheder, der er involveret i programmet
  - b) at finansiere investeringer og investeringsrelaterede aktiviteter
  - c) bidrag til EIB eller andre finansielle formidlere i overensstemmelse med artikel 23 til lånefinansiering, egenkapitalinvesteringer, garantifonde eller investeringsfonde
  - d) gældslempelsesprogrammer i ekstraordinære tilfælde, i henhold til et gældslempelsesprogram, der er vedtaget på internationalt plan
  - e) sektorspecifik eller generel budgetstøtte, når partnerlandets forvaltning af offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemskuelig, pålidelig og effektiv, og når partnerlandet har indført hensigtsmæssige sektorspecifikke eller makroøkonomiske politikker, som er godkendt af dets vigtigste donorer, herunder eventuelt de internationale finansieringsinstitutioner
  - f) rentegodtgørelser, særlig ved miljølån
  - g) forsikring mod ikke-kommercielle risici
  - h) at bidrage til en fond, som oprettes af Fællesskabet, medlemsstaterne, internationale eller regionale organisationer, andre donorer eller partnerlande
  - i) indskud i internationale finansieringsinstitutioners eller regionale udviklingsbankers kapital
  - j) at finansiere omkostningerne ved effektiv administration og overvågning af projekter og programmer for de lande, som modtager EF-bistand
  - k) at finansiere mikroprojekter
  - l) fødevarer-sikkerhedsforanstaltninger.

3. EF-bistanden anvendes i princippet ikke til at finansiere skatter, toldafgifter og andre skattemæssige forpligtelser.

Artikel 16

Støtteforanstaltninger

1. EF-finansieringen kan også anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af dens mål, f.eks. undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, publikations- og uddannelsesaktiviteter, herunder uddannelse af partnere, så de kan deltage i programmernes forskellige faser, udgifter i forbindelse med edb-net til informationsudveksling og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen måtte pådrage sig til forvaltningen af programmet. Den dækker også udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegationer til forvaltning af aktioner, som finansieres i henhold til denne forordning.

2. Støtteforanstaltningerne er ikke nødvendigvis omfattet af en flerårig programmering og kan derfor finansieres uden om strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer. De kan dog også finansieres inden for rammerne af flerårige vejledende programmer. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af flerårige vejledende programmer, i overensstemmelse med artikel 13.

Artikel 17

Samfinansiering

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan gøres til genstand for samfinansiering, navnlig med:

- a) medlemsstaterne, disses regionale og lokale myndigheder og offentlige og halvoffentlige organer
- b) EØS-lande, Schweiz og andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
- c) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner
- d) selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører
- e) partnerlande og -regioner, som modtager midler.

2. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare delprojekter, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilde i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

3. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), til gennemførelse af fælles foranstaltninger. Midlerne behandles som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

Artikel 18

Forvaltningsprocedurer

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i henhold til denne forordning i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

2. Kommissionen kan overlade offentligretlige opgaver, og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, såfremt disse har internationalt anerkendt status, anvender internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer og overvåges af en offentlig myndighed.

3. Kommissionen kan indgå rammeaftaler med partnerlandene, som træffer alle nødvendige forholdsregler til at sikre, at EF-bistanden gennemføres korrekt, og at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes.

4. I tilfælde af decentral forvaltning kan Kommissionen beslutte at benytte partnerlandenes eller -regionernes procedurer for udbud og tildeling af tilskud, forudsat at:

- a) procedurerne i de pågældende partnerlande eller -regioner overholder principperne om gennemsækelighed, forholdsmæssighed, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling og hindrer enhver form for interessekonflikt
- b) de pågældende partnerlande eller -regioner forpligter sig til med regelmæssige mellemrum at undersøge, om de aktioner, der finansieres via Fællesskabets budget, gennemføres korrekt, at tage passende skridt til at modvirke uregelmæssigheder og bedrageri og til i givet fald at retsforfølge med henblik på at tilbagekræve ubehørigt udbetalte midler.

Artikel 19

Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås ved afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 9, stk. 6, artikel 12, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 16, stk. 2.

2. Budgetforpligtelser for foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår, kan fordeles på årlige trancher for flere år.

3. EF's finansiering kan juridisk set bl.a. tage form af finansieringsaftaler, tilskudsftaler, indkøbskontrakter og arbejds-kontrakter.

Artikel 20

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Aftaler, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser, som garanterer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig i forbindelse med uregelmæssigheder, svig, korrupsion og anden ulovlig virksomhed, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.

2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage revision, herunder dokumentrevision eller revision på stedet, for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EF-midler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.

3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med gennemførelsen af EF-bistanden, skal Kommissionens og Revisionsrettens rettigheder som anført i stk. 2 sikres både under og efter kontraktgennemførelsen.

Artikel 21

Deltagelse i udbud og kontrakter

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i en af EF-medlemsstaterne, et land, som er støtteberettiget i henhold til denne forordning, et land, som er støtteberettiget i henhold til et instrument til førtiltrædelsesstøtte oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (Ipa) ⁽⁴⁾, eller en af EØS-medlemsstaterne.

2. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade deltagelse af fysiske og juridiske personer, der er statsborgere hhv. etableret i et land, som har traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser med nabolande, samt brug af leverancer og materialer af anden oprindelse.

3. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudsftaler, der finansieres under denne forordning, er også åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i ethvert andet land end de i stk. 1 nævnte, når der er aftalt gensidig adgang til deres eksterne bistand. Der gives gensidig adgang, når et land betragter

medlemsstaterne og det pågældende modtagerland som støtteberettigede på lige vilkår.

Der gives gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand ved en særlig afgørelse vedrørende et givet land eller en given regional landegruppe. En sådan afgørelse vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2, og gælder i en periode på mindst et år.

Der gives gensidig adgang til Fællesskabets eksterne bistand på grundlag af en sammenligning mellem Fællesskabet og andre donorer, og det foregår på sektorplan eller landeplan, hvad enten der er tale om et donor- eller modtagerland. Afgørelsen om at give et donorland adgang til denne gensidighed baseres på, hvor transparent, konsekvent og proportionel en hjælp denne donor yder, herunder hvilken kvalitativ og kvantitativ karakter hjælpen har. Modtagerlandene konsulteres under den proces, der er beskrevet i dette stykke.

4. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudskontrakter, der finansieres i henhold til denne forordning, er åben for internationale organisationer.

5. For eksperter, der bliver foreslået i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakter, er der ikke krav om, at de skal opfylde de ovenfor anførte nationalitetsbetingelser.

6. Alle leverancer og materialer, som indkøbes under aftaler, der finansieres under denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til denne artikel. Begrebet »oprindelse« i denne forordnings forstand er defineret i de relevante EF-bestemmelser om oprindelsesregler til toldmæssige formål.

7. Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde tillade deltagelse af fysiske personer, der er statsborgere i, og juridiske personer, der er etableret i andre lande end de i stk. 1, 2 og 3, omhandlede samt indkøb af leverancer og materialer af anden oprindelse end den i stk. 6 nævnte. Undtagelser kan begrundes med, at varerne og tjenesteydelserne ikke er til rådighed på de berørte landes markeder, at sagen er yderst hastende, eller at reglerne om støtteberettigelse ville gøre det umuligt eller ekstremt vanskeligt at gennemføre et projekt, et program eller en foranstaltning.

8. Når EF-finansiering vedrører en foranstaltning, som gennemføres via en international organisation, er deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske eller juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til stk. 1, 2 og 3, og for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til den pågældende organisations regler, idet det påses, at alle donorer behandles ens. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

Når EF-finansiering vedrører en foranstaltning, som samfinansieres med en medlemsstat, et tredjeland, der er omfattet af gensidighed som fastlagt i stk. 3, eller en regional organisation, er

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

deltagelse i de relevante kontraktlige procedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til stk. 1, 2 og 3, og for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til den pågældende medlemsstats, det pågældende tredjelands eller den pågældende regionale organisations regler. De samme regler gælder for leverancer, materialer og eksperter.

9. Når EF-bistanden i henhold til denne forordning forvaltes af en fælles forvaltningsmyndighed, jf. artikel 10, er indkøbsreglerne dem, der er fastlagt i gennemførelsesbestemmelserne, jf. artikel 11.

10. Tilbudsgivere, som er blevet tildelt kontrakter i henhold til denne forordning, skal respektere de grundlæggende arbejdstagerrettigheder som fastlagt i de relevante konventioner fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO).

11. Stk. 1-10 berører ikke deltagelsen af kategorier af organisationer, som i kraft af deres karakter eller beliggenhed er støtteberettigede i forhold til foranstaltningens målsætninger.

Artikel 22

Forfinansiering

Renter på beløb, der stilles til rådighed for støttemodtagerne i forbindelse med forfinansiering, fradrages den endelige betaling.

Artikel 23

Midler, der stilles til rådighed for EIB eller andre finansielle formidlere

1. De i artikel 15, stk. 2, litra c), omhandlede midler forvaltes af finansielle formidlere, EIB eller en anden bank eller organisation, som har den nødvendige kapacitet til at forvalte disse midler.

2. Kommissionen vedtager fra sag til sag gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1, navnlig hvad angår risikodeling, vederlag til den finansielle formidler, som står for gennemførelsen, anvendelse og tilbagebetaling af renter på midlerne samt afslutning af aktionen.

Artikel 24

Evaluering

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne af de geografiske og grænseoverskridende politikker og programmer, sektorpolitikkerne og programmeringens effektivitet for at efterprøve, om målene nås, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige aktioner.

2. Kommissionen sender væsentlige evalueringsrapporter til drøftelse i det i artikel 26 nævnte udvalg. Der tages højde for disse rapporter og drøftelser ved udformningen af programmerne og ressourcfordelingen.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25

Årsrapport

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffene foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af EF-bistanden. Rapporten forelægges også Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Den skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og -betalinger efter land, region og samarbejdssektor.

Artikel 26

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 30 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. En observatør fra EIB deltager i udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører EIB.

5. Med henblik på at lette dialogen med Europa-Parlamentet informerer Kommissionen regelmæssigt Parlamentet om udvalgets arbejde og tilsender det de relevante dokumenter, herunder dagsordener, udkast til foranstaltninger og mødeprotokoller, jf. artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 27

Deltagelse af tredjelande, som ikke er opført i bilaget

1. For at sikre, at EF-bistanden er sammenhængende og effektiv, kan Kommissionen ved vedtagelsen af de i artikel 12 omhandlede handlingsprogrammer eller de i artikel 13 omhandlede særlige foranstaltninger beslutte, at lande, territorier og regioner, som er berettigede til støtte i henhold til Fællesskabets øvrige eksterne støtteinstrumenter og Den Europæiske Udviklingsfond kan drage fordel af foranstaltningerne i henhold til denne forordning, når det pågældende projekt eller program er af global, horisontal, regional eller grænseoverskridende karakter.

2. Denne finansieringsmulighed kan fastsættes i de i artikel 7 omhandlede dokumenter.

3. Bestemmelserne om støtteberettigelse i artikel 14 og bestemmelserne om deltagelse i indkøbsprocedurerne i artikel 21 justeres således, at de pågældende lande, territorier og regioner kan deltage effektivt.

4. I forbindelse med programmer, som finansieres af bevillinger fra forskellige eksterne EF-støtteinstrumenter, kan der være adgang til at deltage i indkøbsprocedurer for alle fysiske og juridiske personer fra lande, der er støtteberettigede i henhold til de forskellige instrumenter.

Artikel 28

Suspension af EF-bistanden

1. Uden at dette indskrænker bestemmelserne om suspension af støtte i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og associeringsaftalerne med partnerlandene og –regionerne i tilfælde af, at et partnerland ikke overholder de i artikel 1 omhandlede principper, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen tage alle egnede forholdsregler med hensyn til enhver EF-bistand til partnerlandet i henhold til denne forordning.

2. I sådanne tilfælde anvendes EF-bistanden fortrinsvis til at støtte ikke-statslige aktører i forbindelse med foranstaltninger, der sigter på at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt at støtte demokratiseringsprocessen i partnerlandene.

Artikel 29

Finansieringsrammen

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2007-2013 på 11 181 mio. EUR fordelt som følger:

- a) Et mindstebeløb på 95 % af finansieringsrammen tildeles lande- og multilandeprogrammerne, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), nr. i).

- b) Indtil 5 % af finansieringsrammen tildeles programmerne for grænseoverskridende samarbejde, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), nr. ii).

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

Artikel 30

Evaluering

Kommissionen forelægger inden den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en evaluering af gennemførelsen af denne forordning i de første tre år, eventuelt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag med de fornødne ændringer heraf, herunder ændringer af den finansielle fordeling, jf. artikel 29, stk. 1.

Artikel 31

Ophævelse

1. Fra den 1. januar 2007 ophæves forordning (EØF) nr. 1762/92, forordning (EF) nr. 1734/94 og forordning (EF) nr. 1488/96.

2. De ophævede forordninger finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser til gennemførelse af budgetterne for årene forud for 2007.

Artikel 32

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. oktober 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

BILAG

Partnerlande, jf. artikel 1

Algeriet

Armenien

Aserbajdsjan

Belarus

Egypten

Georgien

Israel

Jordan

Libanon

Libyen

Moldova

Marokko

Den Russiske Føderation

Syrien

Tunesien

Ukraine

Vestbreddens og Gazastribens Palæstinensiske Myndighed

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1639/2006/EF

af 24. oktober 2006

om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 156, artikel 157, stk. 3, og artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 blev der opstillet en målsætning om at gøre EU's økonomi til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden. Mødet understregede betydningen af at skabe et gunstigt klima for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og anså det for vigtigt at udbrede god praksis og opnå større konvergens mellem medlemsstaterne. På Det Europæiske Råds møde i Göteborg den 15. og 16. juni 2001 blev EU's strategi for en bæredygtig udvikling fastlagt for at sikre, at økonomisk vækst, social integration og miljøbeskyttelse går hånd i hånd. Virksomhedernes produktionsmønstre spiller en vigtig rolle for en bæredygtig udvikling.
- (2) For at bidrage til at fremme konkurrenceevne og innovation i Fællesskabet, videnssamfundets udvikling og en bæredygtig udvikling baseret på afbalanceret økonomisk vækst bør der iværksættes et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«).
- (3) Dette er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 2. februar 2005 til Det Europæiske Råds forårsmøde »Vækst og beskæftigelse: en fælles opgave — et nyt afsæt for Lissabon-strategien«, som opfordrer til en indsats for at fremme vækst og konkurrenceevne og for at gøre Europa til et mere attraktivt sted at investere og arbejde, og i hvilken det igen anføres, at iværksætterinitiativer skal stimuleres, at tilstrækkelig risikovillig kapital skal tiltrækkes til nystartede virksomheder, og at der skal opretholdes et stærkt europæisk industrielt grundlag, mens innovation og især økoinnovation, indførelse af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og en bæredygtig anvendelse af

ressourcer bør fremmes. Mens konkurrenceevne i vid udstrækning frembringes af dynamiske virksomheder på åbne markeder med konkurrence og understøttet af de rette rammebetingelser, især af innovationsfremmende regler og bestemmelser, har finansiering fra Fællesskabets side en rolle at spille med hensyn til at virke som katalysator for støtte og med hensyn til at tilbyde komplementerende finansiering for at tackle situationer, hvor markedet svigter.

- (4) Det europæiske charter om små virksomheder (i det følgende benævnt »chartret«), som Det Europæiske Råd gav sin tilslutning til på mødet i Santa Maria de Feira den 19. og 20. juni 2000, beskriver de små virksomheder som »rygraden i Europas økonomi«. De nationale og europæiske politikker bør tage mere effektivt hensyn til de små virksomheders og håndværksvirksomheders særlige karakter, behov og forventninger. Fællesskabsforanstaltninger til fremme af SMV'er, som f.eks. Kommissionens meddelelse af 10. november 2005: »Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program — moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse«, bør tage hensyn til chartrets målsætninger, og rammeprogrammet bør anvendes som et middel til at gøre fremskridt med henblik på at opfylde disse målsætninger.
- (5) Rammeprogrammet bør navnlig sætte ind i forbindelse med SMV'er som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽⁴⁾. Programmet bør tage særlig hensyn til »gazellevirksomheders«, mikrovirksomheders og håndværksvirksomheders særlige karakteristika og behov, og til særlige målgrupper, herunder kvindelige iværksættere.
- (6) Rammeprogrammet bør samle de specifikke fællesskabsforanstaltninger på områderne iværksætterånd, SMV'er, industriel konkurrenceevne, innovation, IKT, miljøteknologi og intelligent energi, som indtil nu har været omfattet af Rådets afgørelse 96/413/EF af 25. juni 1996 om iværksættelse af et EF-handlingsprogram til forbedring af den europæiske industris konkurrenceevne ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet ⁽⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 af 17. juli 2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life) ⁽⁷⁾, Rådets beslutning 2000/

⁽¹⁾ EUT C 65 af 17.3.2006, s. 22.

⁽²⁾ EUT C 115 af 16.5.2006, s. 17.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 1.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.10.2006.

⁽⁴⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 6.7.1996, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12. Ændret ved beslutning nr. 1376/2002/EF (EFT L 200 af 30.7.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 192 af 28.7.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1682/2004 (EUT L 308 af 5.10.2004, s. 1).

- 819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (2001-2005) ⁽¹⁾, Rådets beslutning 2001/48/EF af 22. december 2000 om vedtagelse af et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og til fremme af sproglig mangfoldighed i informationssamfundet ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1230/2003/EF af 26. juni 2003 om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: »Intelligent Energi — Europa« (2003-2006) ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2256/2003/EF af 17. november 2003 om et flerårigt program (2003-2005) for overvågning af eEurope 2005-handlingsplanen, formidling af god praksis og forbedring af net- og informationssikkerheden (Modinis) ⁽⁴⁾.
- (7) Rammeprogrammet fastlægger en række fælles mål, den samlede finansieringsramme for opfyldelse af disse mål, forskellige typer gennemførelsesforanstaltninger samt ordninger til overvågning og evaluering og til beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser.
- (8) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 11. marts 2003: »Innovationspolitikken — en opdatering af EU's tilgang til Lissabon-strategien« og i lyset af Oslo-håndbogen (OECD) forstås der ved innovation at forny og udvide produkt- og servicesortimentet og de hermed forbundne markeder; at forny leverings- og distributionsmetoderne; at ændre ledelsen og tilrettelæggelsen af arbejdet, arbejdsbetingelserne og medarbejdernes uddannelse, ligesom det omfatter teknologisk, ikke-teknologisk og organisatorisk innovation.
- (9) Rammeprogrammet bør ikke omfatte forskning og teknologiske udviklingsaktiviteter, der gennemføres i henhold til traktatens artikel 166. Det bør supplere Fællesskabets syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt »det syvende FTU-rammeprogram«) ved at sætte ind i forbindelse med innovation, herunder både ikke-teknologisk og teknologisk innovation, der er nået videre end til den afsluttende demonstrationsfase og er klar til markedsintroduktion (afprøvning af innovationer med henblik på deres anvendelse på markederne). Det bør sikres, at der ikke er noget finansieringsgab mellem forskning, udvikling og anvendelse (teknologioverførselsaktiviteter inklusive pre-seed-fasen), og finansieringen af overførslen af forskningsresultater er derfor en opgave, som skal udføres i snæver samordning med det syvende FTU-rammeprogram og andre relevante forskningsprogrammer.
- (10) Rammeprogrammet bør også omfatte markedsintroduktion af eksisterende teknologier, der skal anvendes på en ny og innovativ måde. Pilotprojekter vedrørende teknologisk demonstration vil under visse forhold være omfattet af begge programmer (rammeprogrammet og det syvende FTU-rammeprogram). Dette vil kun kunne forekomme, når bestemte teknologiske løsninger (f.eks. tekniske standarder på IKT-området) skal valideres i markedsintroduktionsfasen af en i øvrigt allerede demonstreret teknologi.
- (11) Rammeprogrammet bør supplere strukturfondene, samtidig med at der tages hensyn til, at hvert instrument bør fungere efter sine egne specifikke procedurer. Således bør de samme støtteberettigede udgifter ikke finansieres to gange.
- (12) Rammeprogrammets fælles mål bør søges opfyldt gennem særprogrammerne »Iværksætter- og innovationsprogrammet«, »Støtteprogrammet for IKT-politik« og programmet »Intelligent Energi — Europa«.
- (13) Der bør i alle de programmer og aktiviteter, der er omfattet af rammeprogrammet, tages hensyn til principperne om gennemsigtighed og om lige muligheder for kvinder og mænd.
- (14) Denne afgørelse fastlægger for hele rammeprogrammets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁶⁾, i forbindelse med den årlige budgetprocedure.
- (15) Der bør til hvert særprogram afsættes et specifikt og vejledende budget.
- (16) For at sikre, at finansieringen begrænses til at tackle markedssvigt, og for at undgå markedsforvridninger bør rammeprogrammets finansiering være i overensstemmelse med Fællesskabets statsstøtteregler og de dermed følgende instrumenter samt Fællesskabets gældende definition af SMV'er.
- (17) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsråd (i det følgende benævnt »EØS-aftalen«) og protokollerne til associeringsaftalerne indeholder bestemmelser om de pågældende landes deltagelse i fællesskabsprogrammer. Andre landes deltagelse bør være mulig, når aftaler og procedurer tillader dette.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 29.12.2000, s. 84. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1776/2005/EF (EUT L 289 af 3.11.2005, s. 14).

⁽²⁾ EFT L 14 af 18.1.2001, s. 32.

⁽³⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 29. Ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 12).

⁽⁴⁾ EUT L 336 af 23.12.2003, s. 1. Senest ændret ved beslutning nr. 2113/2005/EF (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 34).

⁽⁵⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁶⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

- (18) Rammeprogrammet og særprogrammerne bør overvåges og evalueres regelmæssigt for at give mulighed for tilpasninger. Evalueringsrapporterne bør så vidt muligt også omfatte spørgsmålet om integration af ligestillingsaspektet i programmets aktiviteter.
- (19) Der bør desuden træffes passende foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og der bør tages skridt til at geninddrive midler, som er tabt, uretmæssigt udbetalt eller ukorrekt anvendt, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽³⁾.
- (20) I industri- og tjenesteydelsessektorerne afhænger virksomhedernes vækst og konkurrenceevne af deres evne til hurtigt at tilpasse sig forandringer, udnytte deres innovative potentiale og udvikle kvalitetsprodukter. Denne udfordring vedrører virksomheder af alle størrelser, men er særlig vigtig for mindre virksomheder. Det er derfor hensigtsmæssigt at iværksætte iværksætter- og innovationsprogrammet.
- (21) Fællesskabet kan være katalysator og koordinator for medlemsstaternes indsats. Det kan bidrage til og supplere deres resultater, især ved at fremme udvekslingen af nationale og regionale erfaringer og praksis, ved at definere og udbrede bedste praksis og innovative idéer og ved at bidrage til tilvejebringelsen af et EU-dækkende udbud af tjenester til støtte for erhvervsliv og innovation, især for SMV'er.
- (22) I Kommissionens meddelelse af 28. januar 2004 til Rådet og Europa-Parlamentet »Fremme af teknologi til bæredygtig udvikling: En EU-handlingsplan for miljøteknologi« efterlyses fællesskabsprogrammer, der kan støtte udviklingen og indførelsen af miljøteknologi, samt mobilisering af finansielle instrumenter til risikodeling ved investering i miljøteknologi.
- (23) For at støtte skabelsen af et europæisk marked for innovative produkter og tjenester er det nødvendigt for medlemsstaterne og Kommissionen at skabe gunstige vilkår for innovative produkter og tjenester, bl.a. gennem en proaktiv tilgang til offentlige indkøb med henblik på at bidrage til at skabe ledende markeder, samtidig med at SMV'ernes adgang og de offentlige serviceydelsers kvalitet forbedres, og gennem bedre regler og standarder, der er baseret på, at man på et tidligt tidspunkt forudser behovene. Kommissionen bør opstille retningslinjer for innovationsvenlige offentlige indkøb.
- (24) Med hensyn til teknologisk innovation bør SMV stimuleres til at gå ind i højteknologiske sektorer såsom rumfarts- og sikkerhedssektoren og til at udvikle applikationer, som kan anvendes inden for satellitpositioneringssystemet Galileo.
- (25) Ved økoinnovation forstås enhver form for nyskabelse, der sigter mod væsentlige og påviselige fremskridt hen imod målsætningen om bæredygtig udvikling ved at mindske den negative påvirkning af miljøet eller ved at opnå en mere effektiv og ansvarlig udnyttelse af naturressourcerne, herunder energiressourcerne. Økoinnovation er et koncept, der udvikler sig, og rammeprogrammet skal derfor hele tiden kunne tilpasses ændrede omstændigheder. Fremme af økoinnovation gennem rammeprogrammet bør tage sigte på at bidrage til gennemførelsen af handlingsplanen for miljøteknologi.
- (26) Rammeprogrammet bør under hensyntagen til aktiviteterne under miljøprogrammet Life+ (Life+) befordre indførelsen af miljøteknologi gennem pilotprojekter og markedsintroduktionsprojekter ved at udfylde kløften mellem vellykket demonstration af innovativ teknologi og markedsudbredelsen, ved at fjerne hindringerne for markedsindtrængning og ved fremme af frivillige tiltag inden for områder som f. eks. miljøforvaltning, og gennem netværkssamarbejde med relevante aktører. Det bør også støtte virksomheders økoinnovation gennem projekter og fælles investeringer i venturekapitalfonde, men der bør ikke være tale om dobbeltfinansiering af udgifter, der finansieres under Life+.
- (27) Markedsbaserede finansielle fællesskabsinstrumenter for SMV'er supplerer og øger virkningen af finansielle ordninger på nationalt plan. De kan navnlig fremhjelpe private investeringer til skabelse af nye, innovative virksomheder og støtte virksomheder med stort vækstpotentiale i deres ekspansionsfase for at mindske effekten af »ubalancer« med hensyn til frembringelse af egenkapital. De kan forbedre de eksisterende SMV'ers adgang til lånefinansiering af aktiviteter, der støtter deres konkurrenceevne og vækstpotentiale.
- (28) Den Europæiske Investeringsfond (EIF) er Fællesskabets specialiserede formidler af risikovillig kapital og garantiinstrumenter for SMV'er. Den lægger særlig vægt på støtte til mikrofinansiering og early stage-finansiering i overensstemmelse med efterspørgslen på markedet og bedste praksis. Den bidrager til opfyldelsen af Fællesskabets mål, herunder et videnbaseret samfund, innovation, vækst, beskæftigelse og fremme af iværksætterånd. EIF sikrer den nødvendige kontinuitet i forvaltningen af Fællesskabets programmer og har opbygget stor erfaring heri. EIF's forvaltning af Fællesskabets finansielle instrumenter for

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

SMV'er på Kommissionens vegne er således i uafhængige evalueringer blevet karakteriseret som god praksis. EIF besidder også den nødvendige ekspertise til at støtte aktioner baseret på partnerskaber mellem det offentlige og det private, iværksat af medlemsstaterne, med det formål at tiltrække høj -risiko investeringer fra kapitalmarkederne til fordel for innovative små virksomheder.

- (29) Forestående forandringer i det finansielle miljø og nye regnskabsstandarder gør de finansielle institutioner mere følsomme over for risici, medfører en ratingkultur og kan medføre en stramning af kreditterne til SMV'er, i det mindste i en overgangsperiode. Iværksætter- og innovationsprogrammet bør derfor imødekomme SMV'ernes skiftende finansielle behov, herunder behovet for nærhedsfinansiering og deres tilpasning til det nye finansielle miljø, samtidig med at man undgår markedsforvridninger. Endvidere bør aktiviteterne bidrage til at forbedre finansieringsinstitutionernes evne til at vurdere risici i forbindelse med innovation med henblik på at udvikle teknologi-rating og forbedre SMV'ernes evne til bedre at udnytte de finansieringsinstrumenter, som markederne tilbyder.
- (30) Tjenester af høj kvalitet til støtte for virksomheder og innovation spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre SMV'erne adgang til information om, hvordan det indre marked for varer og tjenester fungerer, og hvilke muligheder det giver, samt om tværnational overførsel af innovation, viden og teknologi. De kan også spille en afgørende rolle med hensyn til at fremme SMV'ernes adgang til oplysninger om fællesskabslovgivning, som vedrører dem, og om fremtidig lovgivning, således at de kan forberede sig og foretage tilpasninger på en omkostningseffektiv måde. Der er oparbejdet betydelige erfaringer og færdigheder gennem de eksisterende europæiske støttenetværker for virksomheder, såsom Euro Info Centrene (EIC) og innovationsformidlingscentre (IRC). Eksterne evalueringer har understreget, at den horisontale rolle i leveringen af EU's tjenester til støtte for virksomheder bør styrkes, bl.a. gennem optimering af samarbejdet mellem eksisterende tjenester og hjælpetjenester med henblik på oprettelse af en »one stop shop« baseret på et »no wrong door«-tilsagn. Dette vedrører spredning af oplysninger om Fællesskabets programmer og fremme af SMV'ernes deltagelse i disse programmer, især SMV'ernes deltagelse i det syvende FTU-rammeprogram. Evalueringer har også understreget betydningen af at fremme samspillet mellem Kommissionen og SMV'erne.
- (31) Fællesskabet bør skaffe sig et sundt analytisk grundlag til støtte for sin politik på områderne SMV'er, iværksætterånd, innovation og konkurrenceevne i industrisektorerne. Et sådant grundlag bør tilføre merværdi til de oplysninger, der er til rådighed på nationalt niveau inden for disse områder. Fællesskabet bør sørge for en fælles udvikling af konkurrenceevnestrategier for industri- og tjenesteydelsessektorerne og for fremme af bedste praksis i relation til et iværksætermiljø og en iværksætterkultur, herunder færdigheder, virksomhedernes sociale ansvar og lige muligheder for kvinder og mænd, samt for forbedring af

etableringsmulighederne for unge iværksættere bl.a. gennem uddannelse og videreuddannelse, lige fra skole til højere uddannelse.

- (32) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 20. og 21. marts 2003 prioriterede innovation og iværksætterånd og understregede, at det var nødvendigt for Europa at gøre mere for at omsætte idéer til reel værditilvækst. Mødet opfordrede til en yderligere indsats for at skabe de betingelser, under hvilke virksomhederne bliver innovative. Den lineære model for innovation, der antager, at forskning fører direkte til innovation, har vist sig at være utilstrækkelig til at forklare innovationsresultater og til at udforme passende innovationspolitikker. Hvis man erkender, at virksomhederne er kernen i innovationsprocessen, bør finansiering til stimulering af virksomhedernes innovationsaktiviteter og forbedelse af markedsindførelse af innovation samt innovationsstyring og -kultur placeres under iværksætter- og innovationsprogrammet. Dette bør hjælpe med til at sikre, at innovation virker til fremme af konkurrenceevnen og finder praktisk anvendelse på virksomhedsniveau. På Det Europæiske Råds møde den 25. og 26. marts 2004 i Bruxelles blev det også anført, at rene teknologier er altafgørende for fuldt ud at udnytte synergieffekter mellem virksomheder og miljøet. Fremme af økoinnovation, som omfatter innovative rene teknologier, kan bidrage til at udnytte deres potentiale.
- (33) Markedet for overførsel af viden og optagelse heraf er ofte uigennemskueligt, og både manglende oplysninger og kontakter skaber markedshindringer. Virksomhederne finder det også vanskeligt at integrere teknologier, der ikke er en del af deres traditionelle aktivitetsområde, og at tilegne sig nye færdigheder. De finansielle risici kan være store i forbindelse med innovation, indtjening kan forsinkes af udviklingsvanskeligheder, og beskatningen af hhv. succes og fiasko er måske ikke neutral. Der kan være mangel på de færdigheder, der er nødvendige for at udnytte forskellige muligheder. Institutionelle eller lovgivningsmæssige hindringer kan forsinke eller underminere fremkomsten af nye markeder og adgangen til dem. Konkurslovgivningen kan udgøre et stærkt negativt incitament til at påtage sig en risiko i forbindelse med iværksættervirksomhed på grund af frygten for fiasko. Desuden kan økonomiske forhold være bestemmende for, om der finder innovation sted eller ej. Udviklingen af et erhvervs-klima, der fremmer iværksætterånd, konkurrenceevne og innovation bør omfatte forbedring af en virksomheds- og innovationsorienteret økonomisk og administrativ reform, navnlig med henblik på at styrke konkurrenceevnen, fjerne bureaukratiske hindringer for SMV'er og skabe bedre lovgivningsmæssige rammer for iværksætterånd, etablering af virksomheder, vækst og innovation.
- (34) Disse hindringer for innovationsteknologiers markedsindtrængning er særlig relevante i forbindelse med miljøteknologier. Markedspriserne er alt for ofte ikke et helt korrekt udtryk for varers og tjenesters miljøomkostninger. Den del af omkostningerne, der ikke kommer til udtryk i markeds-

priserne, bæres af samfundet som helhed, og ikke af forureneren. Dette markedssvigt samt Fællesskabets interesse i bevare ressourcer, forhindre forurening og beskytte miljøet mere omkostningseffektivt, begrundes en øget støtte til økoinnovation.

- (35) Fællesskabets innovationsindsats har til formål at støtte udviklingen af innovationspolitikken i medlemsstaterne og deres regioner samt at lette udnyttelsen af synergieffekter mellem nationale, regionale og europæiske aktiviteter inden for innovationspolitik. Fællesskabet kan fremme tværnationale udvekslinger, gensidig læring og netværksdannelse og kan virke som en drivkraft for samarbejde om innovationspolitik. Dannelse af netværk blandt interessenterne er nøglen til at fremme strømmen af den viden og de idéer, der er nødvendige for innovation.
- (36) Rådets resolution fra mødet (Telekommunikation) i Bruxelles den 9. december 2004 udgør grundlaget for forslaget om et nyt initiativ om informationssamfundet, der skal styrke informationssamfundets bidrag til Europas resultater. I sin førnævnte meddelelse af 2. februar 2005 foreslår Kommissionen, at der fokuseres på »sikring af kraftigere og vedvarende vækst og skabelse af flere og bedre job«. Den fremhæver anvendelsen af IKT i både den private og den offentlige sektor som nøgleelement med hensyn til forbedring af Europas innovationsresultater og konkurrenceevne. Støtteprogrammet for IKT-politik bør derfor iværksættes.
- (37) Aktioner under støtteprogrammet for IKT-politik bør også bidrage til at nå målene i i2010-strategien under hensyntagen til andre fællesskabsprogrammer inden for IKT, så overlappning af indsatsen undgås.
- (38) IKT er ryggraden i videnøkonomien. IKT tegner sig for ca. halvdelen af produktivitetsvæksten i moderne økonomier og skaber enestående løsninger til tackling af de vigtigste samfundsproblemer. Forbedringen af offentlige tjenester og forsyningspligtigheder skal gennemføres i tæt samarbejde med de relevante fællesskabspolitikker, f.eks. inden for områderne folkesundhed, uddannelse, miljø, transport samt udvikling og konkurrence i det indre marked.
- (39) Udbredelse og optimal anvendelse af innovative IKT-baserede løsninger bør stimuleres, især for tjenester inden for områder af offentlig interesse, herunder forbedring af livskvaliteten hos vanskeligt stillede befolkningsgrupper, f. eks. handicappede og ældre. Fællesskabsstøtte bør også fremme koordineringen og gennemførelsen af aktioner til udvikling af informationssamfundet i alle medlemsstaterne.
- (40) Midtvejsevalueringen af eTEN-programmet (Trans European Network for Telecom) anbefaler anvendelse af en

fremgangsmåde, hvor Fællesskabets intervention baseres på efterspørgslen, for så vidt angår projekter til støtte for transeuropæiske tjenester på områder af offentlig interesse.

- (41) Kommissionens meddelelser om e-forvaltning og e-sundhed og Rådets konklusioner i forbindelse hermed opfordrede til en øget indsats inden for innovation, udveksling af god praksis og interoperabilitet og påpegede behovet for øgede synergieffekter mellem indbyrdes relaterede fællesskabsprogrammer. Interoperabilitet er af stor betydning for informationssamfundets udvikling.
- (42) Der er blevet fastlagt retlige rammer for udfordringerne med hensyn til digitalt indhold i informationssamfundet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽³⁾.
- (43) Forskellig praksis i medlemsstaterne skaber fortsat tekniske hindringer, der bremser bred adgang til og genanvendelse af den offentlige sektors informationer i EU.
- (44) Fællesskabets indsats med hensyn til digitalt indhold bør tage hensyn til, at EU er et flersproget og multikulturelt område.
- (45) Naturressourcerne, der i henhold til traktatens artikel 174, skal udnyttes forsigtigt og rationelt, omfatter foruden vedvarende energikilder også olie, naturgas og faste brændstoffer, som er vigtige energikilder, men som også er de vigtigste kilder til CO₂-emissioner.
- (46) I Kommissionens grønbog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« anføres det, at EU i stadig højere grad er ved at blive afhængig af eksterne energikilder, og at denne afhængighed vil kunne stige til 70 % i løbet af 20 til 30 år. Den understregede derfor behovet for at afbalancere forsyningspolitikken i retning af en klar indsats for en efterspørgselspolitik, og den opfordrede til et bedre styret og mere miljøvenligt forbrug, især i transportsektoren og bygge- og anlægssektoren. Den opfordrede også til prioritering af udviklingen af nye og vedvarende energikilder for at tackle udfordringerne i forbindelse med den globale opvarmning og for at opfylde det mål, der allerede er opstillet i tidligere handlingsplaner og resolutioner, og som er, at 12 % af Fællesskabets interne bruttoforbrug inden 2010 skal dækkes af vedvarende energikilder.

⁽¹⁾ EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

- (47) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret ved hjælp af vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ skal medlemsstaterne fastsætte nationale vejledende mål, der er i overensstemmelse med Fællesskabets vejledende mål på 12 % af Fællesskabets interne bruttoforbrug inden 2010 samt med det vejledende mål, at 22,1 % af Fællesskabets elforbrug inden 2010 skal produceres ved hjælp af vedvarende energikilder. I Kommissionens meddelelse af 26. maj 2004 »Den vedvarende energis andel i EU« advares der om, at målet på 12 % vedvarende energi i Fællesskabets samlede energiforbrug i 2010 ikke vil kunne opfyldes, medmindre der gøres en betydelig ekstrainsats.
- (48) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽²⁾ skal medlemsstaterne indføre minimumskrav om nye og allerede eksisterende bygningers energimæssige ydeevne for at sikre en energicertificering af bygninger, og desuden skal de indføre krav om regelmæssig kontrol af kedler og luftkonditioneringsanlæg i bygninger.
- (49) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport ⁽³⁾ skal medlemsstaterne sikre, at en minimumsandel af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer markedsføres på deres område.
- (50) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF ⁽⁴⁾ skal medlemsstaterne analysere deres potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion og etablere støtteordninger i overensstemmelse med det nærmere bestemte nationale potentiale.
- (51) For at fremme gennemførelsen af disse fællesskabsforanstaltninger, opnå større markedsgennemtrængning for vedvarende energikilder og forbedre energieffektiviteten er der behov for særlige programmer på fællesskabsplan for at skabe betingelserne for at bevæge sig mod bæredygtige energisystemer, især for at støtte standardiseringen af udstyr til frembringelse eller forbrug af vedvarende energikilder, øge udbredelsen af teknologi og sprede bedste praksis med hensyn til styring af efterspørgselssiden. Det samme gælder for fællesskabsforanstaltninger vedrørende mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr, kontorudstyr og kommunikationsudstyr med energieffektivitet samt standardisering af udstyr til belysning, opvarmning og luftkonditionering.
- Programmet »Intelligent Energi — Europa« bør derfor iværksættes.
- (52) Programmet »Intelligent Energi — Europa« bør bidrage til at opnå de generelle mål om forbedring af energispredningen og forsyningssikkerheden og styrkelse af konkurrenceevnen hos virksomhederne i EU, i særdeleshed SMV'er, samtidig med at miljøet beskyttes, og de internationale forpligtelser på dette område opfyldes. Foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i dette program bør også fokusere på teknologiske forbedringer i produktionsprocesser og foreslå effektivitetsgevinster via forbedret transportlogistik.
- (53) Den fastlagte strategi for bæredygtig energi kan kun opnå fuld effekt, hvis der er en kontinuitet i forhold til Fællesskabets støtte til udvikling af politikker og gennemførelse heraf samt fjernelse af ikke-teknologiske hindringer gennem mere effektive kampagner, og ikke mindst gennem støtte til fremskyndelse af investeringer og stimulering af markedsudbredelsen af innovative teknologier i hele Fællesskabet.
- (54) Ud over miljøfordele kan det anføres, at vedvarende energikilder og energieffektivitet er blandt de hurtigst voksende industrier i Fællesskabet, og at de skaber nye, innovative arbejdspladser. Den europæiske industri for vedvarende energi er verdens førende med hensyn til udvikling af teknologier til produktion af elektricitet ved hjælp af vedvarende energi. Sådanne teknologier fremmer den økonomiske og sociale samhørighed og betyder, at man undgår for stort ressourcespild.
- (55) Beslutning nr. 1230/2003/EF ophører med at være gældende fra 31. december 2006.
- (56) Tre ud af de fire specifikke områder i det program, der blev iværksat ved beslutning nr. 1230/2003/EF, bør videreføres under rammeprogrammet: i) fremme af energieffektivitet og rationel anvendelse af energiressourcer (»Save«), ii) fremme af nye og vedvarende energikilder (»Altener«) og iii) fremme af energieffektivitet og anvendelse af nye og vedvarende energikilder inden for transport (»Steer«).
- (57) Den internationale dimension (»Coopener«) af programmet, der blev fastlagt ved beslutning nr. 1230/2003/EF, bør videreføres inden for rammerne af de nye fællesskabsinstrumenter for ekstern bistand som del af et tematisk program for miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi. Der bør imidlertid være en nær forbindelse mellem den relevante del af det tematiske program og særprogrammet »Intelligent Energi — Europa« for at bistå SMV'erne med at drage fordel af de potentielle markeder for intelligent energi, der findes uden for Europa.

(1) EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(2) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

(3) EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42.

(4) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

- (58) I overensstemmelse med principperne om god forvaltning og bedre lovgivning har Kommissionen bedt internationale eksperter om at foretage en forudgående evaluering af et fornyet flerårigt fællesskabsprogram på energiområdet, der skal efterfølge det nuværende program »Intelligent Energi — Europa« efter 31. december 2006. I deres rapport konkluderede eksperterne, at det var nødvendigt at sikre videreførelsen af programmet »Intelligent Energi — Europa« ud over 2006 og at forny det i form af et mere omfattende og ambitiøst instrument. Dette program bør endvidere etableres med henblik på yderligere at forbedre den europæiske styrke og ekspertise inden for bæredygtige energiteknologier og deres anvendelse.
- (59) Der bør tages hensyn til behovet for brugervenlighed og administrativ forenkling i forbindelse med gennemførelsen af rammeprogrammet. Kommissionen bør offentliggøre og udbrede en brugerhåndbog med et sæt klare, enkle og gennemsigtige generelle principper for støttemodtagers deltagelse i rammeprogrammet. Dette bør især gøre det lettere for SMV'er at deltage. Brugerhåndbogen bør beskrive rettigheder og pligter for støttemodtagerne; finansielle bestemmelser såsom støtteberettigede udgifter og støttesatser; principper for forvaltningsregler og -procedurer, navnlig brugervenlige gennemførelsesprocedurer, der i relevant omfang kan tage form af en tottrinsproces under forudsætning af, at proceduren ikke forlænger perioden fra vurderingen til underskrivelsen af kontrakten; regler for brug og udbredelse af projektresultater og principper for vurdering, udvælgelse og godkendelse af forslag.
- (60) Kommissionen kan på grundlag af en costbenefit-analyse anvende et nyt eller et eksisterende forvaltningsorgan til gennemførelsen af rammeprogrammet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer ⁽¹⁾.
- (61) Rammeprogrammet bør også anvendes til støtte for overvejelser om de europæiske innovationspolitikkers fremtidige strukturer og behov.
- (62) Da målene med denne afgørelse vedrørende fremme af Fællesskabets konkurrenceevne og innovation ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, fordi det er nødvendigt med multilaterale partnerskaber, tværnational mobilitet og udveksling af information i hele Fællesskabet, og derfor på grund af aktionernes omfang eller virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i samme artikel går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (63) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (64) På grund af karakteren af de spørgsmål, der indgår i særprogrammerne, bør Kommissionen bistås af forskellige udvalg ved gennemførelsen af de enkelte særprogrammer. Disse udvalg bør holde deres møder samtidig med regelmæssige mellemrum, således at de kan afholde fælles møder for at drøfte spørgsmål af horisontal eller fælles relevans, således som EIP-Forvaltningsudvalget (EIPC) sammen med Kommissionen har peget på.
- (65) For at forbedre sammenhængen mellem rammeprogrammets elementer samt dets effektivitet bør et strategisk rådgivende udvalg om konkurrenceevne og innovation rådgive Kommissionen.
- (66) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 456/2005/EF af 9. marts 2005 om et flerårigt fællesskabsprogram med sigte på at gøre digitalt indhold i Europa mere tilgængeligt, mere anvendeligt og nemmere at udnytte ⁽³⁾, iværksættes et flerårigt program benævnt »eContentplus«. Denne afgørelse udløber den 31. december 2008. Derefter bør de foranstaltninger, der skal sikre forbedret tilgængelighed, anvendelighed og kommerciel udnyttelse af digitalt indhold i Fællesskabet, videreføres under støtteprogrammet for IKT-politik, som iværksættes med nærværende afgørelse.
- (67) De foranstaltninger, der er truffet bestemmelse om i afgørelse 96/413/EF bør integreres i iværksætter og innovationsprogrammet. Afgørelse 96/413/EF bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation

Artikel 1

Indførelse af programmet

1. Der indføres hermed et rammeprogram for Fællesskabets indsats inden for konkurrenceevne og innovation med særlig vægt på SMV'ernes behov for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«).

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11)

⁽³⁾ EUT L 79 af 24.3.2005, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

2. Rammeprogrammet har til formål at styrke den konkurrence- og innovationsevne, som Fællesskabet har i sin egenskab af et avanceret videnssamfund, hvor bæredygtig udvikling er baseret på en solid økonomisk vækst og en særdeles konkurrencepræget social markedsøkonomi med et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.

3. Rammeprogrammet omfatter ikke foranstaltninger inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, der gennemføres i henhold til traktatens artikel 166. Det skal bidrage til at udfylde kløften mellem forskning og innovation og fremme alle former for innovation.

Artikel 2

Mål

1. Rammeprogrammet har følgende mål:

- a) at fremme virksomhedernes, særlig SMV'ernes konkurrenceevne
- b) at fremme alle former for innovation, herunder økoinnovation
- c) at fremskynde udviklingen af et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, innovativt og inklusivt informationssamfund
- d) at forbedre energieffektiviteten og fremme nye og vedvarende energikilder i alle sektorer, herunder transportsektoren.

2. Rammeprogrammets mål søges opfyldt gennem følgende særprogrammer, jf. afsnit II, herefter benævnt »særprogrammerne«:

- a) iværksætter- og innovationsprogrammet
- b) støtteprogrammet for IKT-politik
- c) programmet »Intelligent Energi — Europa«.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af rammeprogrammet er 3 621 300 000 EUR.
2. Bilag I indeholder en vejledende fordeling af budgetbevillingerne på særprogrammerne.
3. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme.

Artikel 4

Tredjelandes deltagelse

Rammeprogrammet er åbent for deltagelse af følgende lande:

- a) lande i den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS), i overensstemmelse med de betingelser der er i fastlagt i EØS-aftalen
- b) tiltrædelses- og kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EF-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådsafgørelser
- c) landene i Vestbalkan i overensstemmelse med de bestemmelser, som skal aftales med disse lande efter indgåelsen af rammeaftaler vedrørende deres deltagelse i Fællesskabets programmer
- d) andre tredjelande, hvis der på grundlag af aftaler og procedurer gives mulighed herfor.

KAPITEL II

Gennemførelse af rammeprogrammet

Artikel 5

Årlige arbejdsprogrammer

1. Kommissionen vedtager årlige arbejdsprogrammer for særprogrammerne efter proceduren i artikel 46, stk. 2, under hensyntagen til behovet for tilpasning til fremtidige udviklinger, navnlig efter midtvejsevalueringen.

Kommissionen sikrer, at de årlige arbejdsprogrammer gennemføres, og at Europa-Parlamentet informeres fyldestgørende og hurtigst muligt om deres udarbejdelse og gennemførelse.

2. Ændringer af de årlige arbejdsprogrammer, der vedrører budgetbevillinger på over 1 mio. EUR, vedtages efter proceduren i artikel 46, stk. 2.

Artikel 6

Fælles gennemførelsesforanstaltninger for rammeprogrammet

1. Instrumenterne i afdeling 2 i afsnit II, kapitel I, II og III, udgør en fælles værktøjskasse for rammeprogrammet. De kan også anvendes til at opfylde målene i hvert særprogram som angivet i det relevante årlige arbejdsprogram. Den i artikel 47, omhandlede brugerhåndbog skal indeholde en detaljeret liste over alle instrumenter.

2. Støtten skal være fuldt ud i overensstemmelse med Fællesskabets statsstøttebestemmelser og de dertil knyttede instrumenter. Fællesskabets regler om offentlig adgang til dokumenter finder anvendelse. Der skal tages hensyn til principperne om gennemsigtighed og integrering af ligestillingsaspektet.

Artikel 7

Teknisk bistand

Finansieringsrammen i henhold til denne afgørelse kan også dække nødvendige udgifter i forbindelse med forberedende aktioner, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for afgørelsens effektive gennemførelse og for opfyldelsen af dens mål.

Sådanne aktioner kan særlig omfatte undersøgelser, møder, informationsaktiviteter, publikationer, udgifter til IT-værktøjer, systemer og netværk til udveksling og behandling af oplysninger og andre udgifter til teknisk, videnskabelig og administrativ bistand og ekspertise, som Kommissionen har brug for at gennemføre denne afgørelse.

Artikel 8

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger løbende gennemførelsen af rammeprogrammet og særprogrammerne. Kommissionen overvåger endvidere synergieffekter inden for rammeprogrammet og med andre komplementære fællesskabsprogrammer og om muligt med nationale programmer, der medfinansieres af EU. Kommissionen undersøger i muligt omfang ligestillingsaspektet og overholdelsen af princippet om ikke-forskelsbehandling i programaktiviteterne.

Kommissionen udarbejder årligt en gennemførelsesrapport om rammeprogrammet og hvert særprogram med en beskrivelse af den finansielle gennemførelse, resultaterne og om muligt konsekvenserne. Den årlige rapport om iværksætter- og innovationsprogrammet skal klart identificere økoinnovationsaktiviteter.

2. Der foretages midtvejs- og slutevalueringer af rammeprogrammet og særprogrammerne. Disse evalueringer skal bl.a. omfatte relevans, kohærens og synergieffekter, effektivitet, nyttevirkning, bæredygtighed, anvendelighed og i relevant omfang midlernes fordeling på sektorer. Slutevalueringen skal desuden omfatte en undersøgelse af, i hvilket omfang rammeprogrammet som helhed og hvert af de enkelte særprogrammer har nået deres mål.

Både midtvejs- og slutevalueringerne skal anvende passende metoder til at måle virkningen af rammeprogrammet og de enkelte særprogrammer i forhold til deres mål, herunder konkurrenceevne, innovation, iværksætterånd, øget produktivitet, beskæftigelse og miljø.

Evalueringerne skal omfatte en undersøgelse af kvaliteten af de i artikel 21, stk. 2, nævnte tjenester, der leveres af

netværkspartnere. I midtvejsevalueringerne kan også indgå elementer fra den efterfølgende evaluering af tidligere programmer.

3. Midtvejs- og slutevalueringerne af særprogrammerne og de nødvendige budgetbevillinger skal indgå i de respektive årlige arbejdsprogrammer.

De årlige arbejdsprogrammer opstiller et sæt af målelige mål for hver enkelt aktion og udvikler relevante evalueringskriterier samt en række kvantitative og kvalitative indikatorer til måling af, hvor effektivt der leveres resultater, som bidrager til at nå målene i det samlede rammeprogram og målene i de relevante særprogrammer.

Midtvejs- og slutevalueringen af rammeprogrammet og de nødvendige budgetbevillinger skal indgå i det årlige arbejdsprogram for iværksætter- og innovationsprogrammet.

4. Midtvejs- og slutevalueringen af rammeprogrammet skal være afsluttet senest den 31. december 2009, og slutevalueringen senest den 31. december 2011.

Midtvejs- og slutevalueringerne af særprogrammerne gennemføres således, at resultaterne af dem kan anvendes i midtvejs- og slutevalueringen af rammeprogrammet.

5. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget de årlige gennemførelsesrapporter og resultaterne af midtvejs- og slutevalueringerne af rammeprogrammet og særprogrammerne.

Artikel 9

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Kommissionen sikrer i forbindelse med gennemførelsen af aktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes igennem forholdsregler mod svig, bestikkelse og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og gennem tilbagesøgning af uretmæssigt eller ulovligt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens karakter og have en afskrækkende virkning, jf. forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og forordning (EF) nr. 1073/1999.

2. I forbindelse med fællesskabsaktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse, finder forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 anvendelse på enhver overtrædelse af fællesskabsbestemmelser, herunder misligholdelse af kontraktmæssige forpligtelser, der er indgået på grundlag af rammeprogrammet, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, som medfører eller kunne medføre en uberettiget udgift og dermed skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af den.

3. Alle gennemførelsesforanstaltninger, der følger af denne afgørelse, skal navnlig indeholde bestemmelser om overvågning

og finanskontrol udøvet af Kommissionen eller dennes befuldmægtigede repræsentant og om revision udført Revisionsretten, om nødvendigt på stedet.

AFSNIT II

SÆRPROGRAMMERNE

KAPITEL I

Iværksætter- og innovationsprogrammet

Afdeling 1

Mål og indsatsområder

Artikel 10

Indførelse af programmet og mål

1. Iværksætter- og innovationsprogrammet indføres hermed til støtte for initiativ, navnlig i SMV'er, iværksætterånd, innovation, herunder økoinnovation, og industriel konkurrenceevne.
2. Iværksætter- og innovationsprogrammet har til formål at støtte, forbedre og fremme:
  - a) adgang til finansiering for SMV'er i opstart- og vækstfasen og investering i innovationsaktiviteter
  - b) etablering af gunstige betingelser for samarbejde mellem SMV'er, navnlig inden for samarbejde på tværs af grænserne
  - c) alle former for innovation i virksomhederne
  - d) økoinnovation
  - e) iværksætterånd og innovationskultur
  - f) virksomheds- og innovationsorienteret økonomisk og administrativ reform.

Artikel 11

Adgang til finansiering for SMV'er i opstart- og vækstfasen

Indsatsen i forbindelse med adgang til finansiering for SMV'er i opstart- og vækstfasen og for investering i innovationsaktiviteter, herunder økoinnovation, kan omfatte:

- a) forøgelse af de investeringer, der foretages af venturekapitalfonde og gennem investeringsinstrumenter tilbudt af »business angels«
- b) fremme af gældsfinansieringsinstrumenter for SMV'er
- c) forbedring af de finansielle rammebetingelser for SMV'er og af deres investeringsparathed.

Artikel 12

Samarbejde mellem SMV'er

Indsatsen i forbindelse med samarbejde mellem SMV'er kan omfatte:

- a) fremme af tjenester til støtte for SMV'er
- b) bidrag til foranstaltninger, der skal hjælpe og tilskynde SMV'er til at samarbejde med andre virksomheder og andre innovationsaktører på tværs af grænserne, herunder SMV'ers inddragelse i standardiseringsarbejde på europæisk og internationalt plan
- c) fremme af det internationale samarbejde mellem virksomheder, bl.a. på regionalt niveau og gennem SMV-netværk, der søger at koordinere og udvikle deres økonomiske og industrielle aktiviteter.

Artikel 13

Innovationsaktiviteter

Indsatsen i forbindelse med innovation kan omfatte:

- a) fremme af sektorspecifik innovation, virksomhedsklynger, innovationsnetværk, offentlige/private innovationspartnerskaber og samarbejde med relevante internationale organisationer samt anvendelse af innovationsmanagement
- b) støtte til nationale og regionale programmer for innovation i virksomhederne
- c) støtte til indførelse af innovative teknologier og koncepter og innovativ anvendelse af eksisterende teknologier og koncepter
- d) støttetjenester for overførsel af viden og teknologi mellem landene og for beskyttelse og forvaltning af intellektuel og industriel ejendomsret
- e) udvikling og udforskning af nye typer innovationstjenester
- f) fremme af teknologi og viden gennem dataarkivering og -overførsel.

Artikel 14

Økoinnovationsaktiviteter

Indsatsen i forbindelse med økoinnovation kan omfatte:

- a) støtte til indførelse af miljøteknologier og økoinnovationsaktiviteter

- b) fælles investeringer i venturekapitalfonde, som tilvejebringer egenkapital bl.a. til virksomheder, der investerer i økoinnovation efter proceduren i bilag II
- c) fremme af økoinnovationsnetværk og -klynger og offentlig-private partnerskaber inden for økoinnovation, udvikling af innovative erhvervs tjenester og fremme af økoinnovation
- d) fremme af nye og integrerede tilgange til økoinnovation på områder som f.eks. miljøforvaltning og miljøvenligt design af produkter, processer og tjenesteydelser, under hensyn til deres samlede livscyklus.

Artikel 15

Iværksætterånd og innovationskultur

Indsatsen i forbindelse med iværksætterånd og innovationskultur kan omfatte:

- a) fremme af iværksættertankegang, -færdigheder og -kultur og skabelse af balance mellem den med iværksættervirksomhed forbundne risiko og belønning, særlig for kvinder og unge
- b) fremme af et erhvervmiljø, der er gunstigt for innovation, virksomhedsudvikling og vækst
- c) støtte til politikudvikling og samarbejde mellem de forskellige aktører, herunder transnationalt samarbejde mellem nationale og regionale programforvaltere, navnlig med henblik på at gøre programmerne og foranstaltningerne mere SMV-venlige
- d) fremme af oprettelsen og overdragelsen af virksomheder.

Artikel 16

Virksomheds- og innovationsorienteret økonomisk og administrativ reform

Indsatsen i forbindelse med virksomheds- og innovationsorienteret økonomisk og administrativ reform kan omfatte:

- a) dataindsamling, resultatanalyse og -overvågning og udarbejdelse og koordinering af politikker
- b) bidrag til fastlæggelse og fremme af konkurrenceevnestrategier for industri- og servicesektoren
- c) støtte til erfaringsudveksling i og mellem nationale, regionale og lokale myndigheder med henblik på resultatoptimering.

Afdeling 2

Gennemførelse

Artikel 17

Fællesskabets finansielle instrumenter for SMV'er

1. Fællesskabets finansielle instrumenter anvendes til at lette SMV'ers adgang til finansiering i visse faser af deres livscyklus: »seed«, opstart, ekspansion og overdragelse. SMV'ers investeringer i aktiviteter som f.eks. teknologisk udvikling, innovation, herunder økoinnovation, og teknologioverførsel samt grænseoverskridende ekspansion af deres økonomiske aktiviteter indgår i anvendelsesområdet for de relevante instrumenter.

2. De i stk. 1 omhandlede instrumenter er:

- a) faciliteten for SMV'er i hurtig vækst og innovative SMV'er (GIF)
- b) SMV-garantifaciliteten (SMEG)
- c) kapacitetsopbygningsordningen (CBS).

3. Bilag II indeholder gennemførelsesbestemmelser for de forskellige instrumenter.

Artikel 18

GIF

1. GIF forvaltes af Den Europæiske Investeringsfond (EIF) på Kommissionens vegne.

GIF udfører følgende opgaver:

- a) fremme af etablering og finansiering af SMV'er og begrænsning af ubalancen på markedet for egenkapital og risikovillig kapital, der hindrer SMV'er i at udnytte deres vækstpotentiale med henblik på at forbedre det europæiske venturekapitalmarked
- b) støtte til innovative SMV'er med stort vækstpotentiale, særlig virksomheder, der er engageret i forskning, udvikling og andre innovationsaktiviteter.

2. GIF består af følgende to komponenter:

- Den første komponent, »GIF1«, omfatter investeringer i virksomhedernes tidlige udviklingsfase (»seed« og opstart). Den investerer i specialiserede venturekapitalfonde som f. eks. startfasefonde, fonde, der arbejder regionalt, fonde, der fokuserer på særlige sektorer, teknologier eller FTU, og fonde i tilknytning til kuvøser, som selv stiller kapital til rådighed for SMV'er. Den kan også fungere som medinvestor i fonde og investeringsinstrumenter, der forvaltes af »business angels«.
- Den anden komponent, »GIF2«, omfatter investeringer i ekspansionsfasen og investerer i specialiserede ventureka-

pitalfonde, som stiller ansvarlig lånekapital eller egenkapital til rådighed for innovative SMV'er med stort vækstpotentiale i deres ekspansionsfase. GIF2-investeringer undgår »buyout« — eller erstatningskapital, der er beregnet til selskabstømning.

GIF kan investere i formidlere ved, hvis det er hensigtsmæssigt, at samarbejde med nationale eller regionale ordninger, der har til formål at fremme virksomheder, der investerer i små virksomheder.

Ud over de midler, som GIF bidrager med, skal hovedparten af den kapital, der investeres i en fond, stilles til rådighed af investorer, som arbejder på vilkår, der er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, uanset disse investorers retlige form og ejerskabsstruktur.

Artikel 19

SMEG

1. SMEG forvaltes af EIF på Kommissionens vegne.

SMEG udfører følgende opgaver:

- a) tilvejebringelse af kontragarantier eller samgarantier for garantiordninger i de støtteberettigede lande
- b) tilvejebringelse af direkte garantier for andre egnede finansielle formidlere.

2. SMEG består af følgende fire komponenter:

- Den første komponent, a) gældsfinansiering via lån eller leasing, har til formål at begrænse de vanskeligheder, SMV'er har med hensyn til adgang til finansiering enten på grund af den formodede højere risiko i tilknytning til investeringer i visse videnrelaterede aktiviteter som f.eks. teknologisk udvikling, innovation og teknologioverførsel eller på grund af manglende sikkerhedsstillelse.
- Den anden komponent, b) mikrokreditfinansiering, har til formål at tilskynde finansielle institutioner til at spille en større rolle ved ydelse af mindre lån, som normalt ville indebære uforholdsmæssigt højere administrationsomkostninger for låntagere med utilstrækkelig sikkerhedsstillelse. Ud over garantier eller kontragarantier kan de finansielle formidlere få støtte til delvis at dække de store administrative omkostninger ved mikrokreditfinansiering.
- Den tredje komponent, c) garantier for egenkapitalinvesteringer eller investeringer i form af ansvarlig lånekapital i SMV'er, omfatter investeringer, som stiller »seedkapital« og/eller kapital i opstartfasen til rådighed, samt mezzaninfinansiering med henblik på at begrænse de vanskeligheder, SMV'er har som følge af deres svage finansielle struktur, og vanskeligheder i forbindelse med virksomhedsoverdragelser.
- Den fjerde komponent, d) securitisation af SMV'ers gældsfinansieringsporteføljer, har til formål at skaffe supplerende gældsfinansiering for SMV'er under egnede

risikodelingsordninger med de pågældende institutioner. Støtte til sådanne transaktioner sker på betingelse af, at de långivende institutioner forpligter sig til at stille en væsentlig del af den opnåede likviditet ved den mobiliserede kapital til rådighed for nye lån til SMV'er i en rimelig periode. Størrelsen af denne nye gældsfinansiering beregnes ud fra størrelsen på den garanterede porteføljerisiko og forhandles ligesom perioden særskilt med hver långivende institution.

Artikel 20

CBS

1. CBS forvaltes sammen med internationale finansielle institutioner, herunder Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), Den Europæiske Investeringsbank (EIB), EIF og Europarådets Udviklingsbank (CEB).

CBS udfører følgende opgaver:

- a) højnelse af investerings- og teknologiekspertisen hos fonde og andre finansielle formidlere, der investerer i innovative SMV'er eller SMV'er med vækstpotentiale
  - b) fremme af SMV'ers kreditmuligheder ved at forbedre kreditvurderingsprocedurerne i forbindelse med SMV-långivning.
2. CBS består af »seedkapitalaktionen« og partnerskabsaktionen.

»Seedkapitalaktionen« yder støtte til fremme af udbuddet af venturekapital til innovative SMV'er og andre SMV'er med vækstpotentiale, herunder virksomheder i den traditionelle økonomi, gennem støtte til »seed«- og startfonde eller lignende organer. Der kan også ydes støtte til langsigtet ansættelse af yderligere personale med særlig investerings- eller teknologiekspertise.

Partnerskabsaktionen yder støtte til finansielle formidlere til dækning af omkostningerne til teknisk bistand til forbedring af deres kreditvurderingsprocedurer i forbindelse med långivning til SMV'er med det formål at fremme udbuddet af finansieringsmuligheder i lande med et lavt formidlingsniveau gennem bankerne.

I forbindelse med partnerskabsaktionen forstås ved »lavt formidlingsniveau« bankvirksomhed i lande, hvor indenlandsk långivning i procent af landets bruttonationalprodukt er væsentligt lavere end fællesskabsgennemsnittet i henhold til relevante data fra Den Europæiske Centralbank eller Den Internationale Valutafond.

Partnerskabsaktionen understøtter de kreditlinjer eller den risikodeling, som internationale finansielle institutioner stiller til rådighed for partnerbanker eller finansielle institutioner fra de støtteberettigede lande. En væsentlig del af aktionen vedrører forbedring af bankernes og andre finansielle institutioners

muligheder for at bedømme den kommercielle levedygtighed af projekter, hvor økoinnovation er en væsentlig komponent.

Artikel 21

Tjenester til støtte for virksomheder og innovation

1. Tjenester til støtte for virksomheder og innovation, navnlig SMV'er, fremmes.

2. Under hensyntagen til erfaringer og færdigheder opnået gennem eksisterende europæiske støttenetværk for erhvervslivet kan netværkspartnere få støtte til følgende tjenester:

- a) tjenester i tilknytning til information, feedback, virksomhedssamarbejde og internationalisering
- b) tjenester vedrørende innovation og til overførsel af både teknologi og viden
- c) tjenester, der tilskynder SMV'er til at deltage i det syvende FTU-rammeprogram.

Bilag III indeholder nærmere oplysninger om disse tjenester.

3. Kommissionen udvælger netværkspartnere gennem indkaldelse af forslag i tilknytning til de forskellige tjenester, der er nævnt i stk. 2. På baggrund af disse indkaldelser af forslag kan Kommissionen indgå en partnerskabsrammeaftale med udvalgte netværkspartnere, som indeholder bestemmelser om den type aktiviteter, der skal tilbydes, proceduren for tildeling af støtte til dem og parternes almindelige rettigheder og pligter. Partnerskabsrammeaftalen kan omfatte hele programmets løbetid.

4. Ud over de tjenester, der er nævnt i stk. 2, kan Kommissionen give finansiell støtte til gennemførelse af andre aktiviteter under rammeprogrammet på grundlag af indkaldelser af forslag, der kan begrænses til netværkspartnere. Sådanne tjenester skal sikre, at interesserede parter og potentielle ansøgere kan få omfattende vejledning om rammeprogrammets støttemuligheder.

5. Kommissionen støtter netværkspartnere gennem koordinering og bistand til praktisk gennemførelse. Organisationer i lande, som ikke deltager i rammeprogrammet, kan få lov til at gøre brug af denne koordinering og bistand til praktisk gennemførelse.

6. Kommissionen sikrer, at netværkspartnere samarbejder med hinanden, og, i tilfælde hvor en netværkspartner ikke er i stand til at behandle en henvendelse direkte, videresender Kommissionen henvendelsen til en kompetent netværkspartner.

Artikel 22

Pilot- og markedsintroduktionsprojekter vedrørende innovation og økoinnovation

Fællesskabet yder støtte til projekter vedrørende den første anvendelse eller markedsintroduktion af fællesskabsrelevante

innovative eller økoinnovative teknikker, produkter eller praksis, som allerede er blevet demonstreret teknisk med held, men som på grund af restrisikoer endnu ikke i betydeligt omfang er trængt ind på markedet. De vil blive udpeget til at skulle fremme en bredere anvendelse af sådanne teknikker, produkter eller praksis i de deltagende lande og til at lette markedsudbredelsen.

Artikel 23

Politikanalyser, udvikling, koordinering og »twinning«

Til støtte for politikanalyser, udvikling og koordinering med deltagende lande kan følgende iværksættes:

- a) undersøgelser, dataindsamling, rundspørger og publikationer, så vidt muligt på grundlag af officielle statistikker
- b) »twinning« og ekspertmøder, herunder mellem eksperter fra offentlige institutioner, eksperter sendt af SMV'er og andre interesserede parter, konferencer og andre foranstaltninger
- c) opmærksomhedsskabende aktiviteter, netværkssamarbejde og andre relevante aktiviteter
- d) benchmarking af nationale og regionale resultater og samarbejde om god praksis, herunder formidling og gennemførelse heraf.

Artikel 24

Støtteforanstaltninger som led i iværksætter- og innovationsprogrammet

Kommissionen gennemfører regelmæssigt følgende:

- a) analyse og overvågning af konkurrenceevnen og sektorbestemte spørgsmål, herunder med henblik på Kommissionens årsberetning om den europæiske industris konkurrenceevne
- b) udarbejdelse af konsekvensanalyser af fællesskabsforanstaltninger med særlig relevans for virksomhedernes konkurrenceevne og offentliggørelse heraf med henblik på at identificere områder, hvor eksisterende lovgivning bør forenkles, eller hvor der er behov for nye lovgivningsforanstaltninger med henblik på at gøre innovation mere attraktiv i Fællesskabet
- c) evaluering af særlige aspekter eller særlige gennemførelsesforanstaltninger i tilknytning til iværksætter- og innovationsprogrammet
- d) formidling af information i tilknytning til iværksætter- og innovationsprogrammet.

Afdeling 3

Det årlige arbejdsprogram

Artikel 25

Det årlige arbejdsprogram

Det årlige arbejdsprogram skal i overensstemmelse med målene i artikel 10 indeholde en detaljeret beskrivelse af:

- a) de nødvendige foranstaltninger til dets gennemførelse
- b) prioriteringer
- c) kvalitative og kvantitative mål
- d) relevante evalueringskriterier og kvalitative og kvantitative indikatorer for at analysere, hvor effektivt der leveres resultater, som bidrager til at nå målene i særprogrammerne og i det samlede rammeprogram
- e) tidsfrister for gennemførelsen
- f) regler for deltagelse
- g) kriterier for udvælgelse og evaluering af foranstaltningerne.

Det skal tydeligt fremgå af det årlige arbejdsprogram, hvilke foranstaltninger der fremmer økoinnovation.

Aktiviteter i henhold til artikel 24 er ikke omfattet af det årlige arbejdsprogram.

KAPITEL II

Støtteprogrammet for IKT-politik

Afdeling 1

Mål og indsatsområder

Artikel 26

Indførelse af programmet og mål

1. Støtteprogrammet for IKT-politik indføres hermed.
2. Som led i støtteprogrammet for IKT-politik gennemføres følgende aktioner:
  - a) etablering af det europæiske samarbejdsområde for information og styrkelse af det indre marked for IKT-produkter og -tjenester og IKT-baserede produkter og -tjenester
  - b) innovationsfremme gennem bredere anvendelse af og investeringer i IKT

- c) udvikling af et inklusivt informationsfund, mere effektive og gunstige tjenester på områder af offentlig interesse og forbedring af livskvaliteten.

3. De i stk. 2 omhandlede aktioner gennemføres med særlig vægt på fremme af og oplysning om de muligheder og fordele, som IKT indebærer for borgere, offentlige myndigheder og virksomheder, navnlig SMV'er.

Artikel 27

Det europæiske samarbejdsområde for information

Indsatsen inden for det europæiske samarbejdsområde for information har til formål:

- a) at sikre generel adgang til IKT-baserede tjenester og at skabe passende rammebetingelser for hurtig, relevant og effektiv indførelse af konvergerende digital kommunikation og digitale tjenester, herunder aspekter i tilknytning til interoperabilitet, anvendelse af åbne standarder, samt sikkerhed og tillid
- b) at forbedre betingelserne for udvikling af digitalt indhold under hensyntagen til flersprogethed og kulturel mangfoldighed
- c) at overvåge det europæiske informationsfund gennem dataindsamling og analyse af udviklingen inden for samt udbuddet og anvendelsen af digitale kommunikations-tjenester, herunder udviklingen inden for internet, adgang til og anvendelse af bredbånd samt udviklingstendenserne inden for indhold og tjenester.

Artikel 28

Innovationsfremme gennem bredere anvendelse af og investeringer i IKT

Indsatsen inden for innovationsfremme gennem bredere anvendelse af og investeringer i IKT har til formål:

- a) at fremme innovation inden for processer, tjenester og produkter gennem IKT, særlig i SMV'er og hos offentlige myndigheder, under hensyn til de nødvendige kvalifikationskrav
- b) at lette samarbejdet mellem den offentlige og private sektor samt partnerskaber med henblik på at fremskynde innovation og investeringer i IKT
- c) at fremme og oplyse om de muligheder og fordele, som IKT og dets nye anvendelser indebærer for borgere og virksomheder, herunder at styrke tilliden til og åbenheden over for nye IKT-anvendelser og at sætte gang i debatten på europæisk plan om udviklingstendenserne inden for IKT.

*Artikel 29***Et inklusivt informationsfund, mere effektive og fordelagtige tjenester på områder af offentlig interesse og forbedret livskvalitet**

Aktionerne inden for udvikling af et inklusivt informationsfund, mere effektive og fordelagtige tjenester på områder af offentlig interesse og forbedring af livskvaliteten har til formål:

- a) at lette adgangen til IKT, herunder digitalt indhold, og at fremme digitale færdigheder
- b) at styrke tilliden til IKT og anvendelsen af IKT, særlig med henblik på databeskyttelse
- c) at forbedre kvaliteten, effektiviteten, udbuddet og tilgængeligheden af elektroniske tjenester på områder af offentlig interesse og med hensyn til deltagelse i samfundslivet gennem IKT, herunder, hvor det er relevant, interoperable paneuropæiske eller grænseoverskridende offentlige tjenester samt udvikling af moduler af fælles interesse og udveksling af god praksis.

Afdeling 2

Gennemførelse

Underafdeling 1

Gennemførelse af projekter, aktioner vedrørende bedste praksis og tematiske netværk*Artikel 30***Almindelige bestemmelser**

Støtteprogrammet for IKT-politik kan gennemføres ved hjælp af projekter, aktioner vedrørende bedste praksis og tematiske netværk, herunder aktioner for afprøvning og demonstration i stor målestok af innovative offentlige tjenester med en tværeurøpæisk dimension.

Projekterne, aktionerne vedrørende bedste praksis og de tematiske netværk har til formål at fremme udbredelse og bedst mulig anvendelse af innovative IKT-baserede løsninger, navnlig for tjenester på områder af offentlig interesse og for SMV'er. Fællesskabets støtte skal også lette koordineringen og gennemførelsen af aktioner for udvikling af informationsfundet i medlemsstaterne generelt.

*Artikel 31***Projekter, aktioner vedrørende bedste praksis og tematiske netværk**

1. Der ydes støtte til:
  - a) projekter, herunder gennemførelses-, pilot- og markedsintroduktionsprojekter
  - b) aktioner vedrørende bedste praksis med henblik på at formidle viden og udveksle erfaringer i hele Fællesskabet

- c) tematiske netværk mellem en række aktører om et givet mål med henblik på at lette koordineringen og udveksling af viden.

2. Projekterne skal have til formål at fremme innovation, teknologioverførsel og formidling af nye teknologier, som allerede er modne til markedsføring.

Fællesskabet kan yde støtte til budgettet for de i stk. 1, litra a), omhandlede projekter.

3. Aktionerne vedrørende bedste praksis skal gennemføres i specialiserede klynger og sammenknyttes gennem tematiske netværk.

Fællesskabets bidrag til de i stk. 1, litra b), omhandlede aktioner er begrænset til de direkte omkostninger, der anses for nødvendige eller rimelige til opnåelse af aktionens særlige mål.

4. De tematiske netværk kan sammenknyttes med aktioner vedrørende bedste praksis.

Støtten til tematiske aktiviteter ydes til dækning af støtteberettigede meromkostninger ved koordinering og gennemførelse af netværket. Fællesskabets bidrag kan dække de støtteberettigede meromkostninger ved disse foranstaltninger.

Underafdeling 2

Andre bestemmelser*Artikel 32***Ansøgninger**

Ansøgninger om fællesskabsstøtte til projekter, aktioner vedrørende bedste praksis og tematiske netværk, jf. artikel 31, skal indeholde en finansieringsplan med angivelse af alle projektets finansieringskomponenter, herunder den fællesskabsstøtte, der ansøges om, og anmodninger om støtte fra andre kilder. Ansøgere, som ansøger om andre former for fællesskabsstøtte som f.eks. tjenester eller undersøgelser, kan også om nødvendigt anmodes om at forelægge oplysninger vedrørende finansieringsplanen.

*Artikel 33***Politikanalyser, udvikling og koordinering med deltagende lande**

Til støtte for politikanalyser, udvikling og koordinering med deltagende lande iværksættes følgende:

- a) undersøgelser, dataindsamling, rundspørger og publikationer, så vidt muligt på grundlag af officielle statistikker
- b) møder mellem eksperter, herunder eksperter fra offentlige institutioner, eksperter sendt af SMV'er og andre berørte parter, konferencer og andre foranstaltninger
- c) opmærksomhedsskabende aktioner, netværkssamarbejde og andre relevante aktiviteter

- d) benchmarking af nationale og regionale resultater og samarbejde om god praksis, herunder formidling og gennemførelse heraf.

Artikel 34

PR, kommunikation, informationsudveksling og formidling

1. Til støtte for gennemførelsen af støtteprogrammet for IKT-politik eller som forberedelse af kommende foranstaltninger iværksættes følgende:

- a) foranstaltninger vedrørende PR, formidling, information og kommunikation
- b) informations-, viden og erfaringsudveksling, afholdelse af konferencer, seminarer, workshopper eller andre møder og forvaltning af klyngeaktiviteter.

2. Foranstaltninger i tilknytning til markedsføring af produkter, processer eller tjenester og salgsfremmende aktiviteter er ikke støtteberettigede.

Artikel 35

Projekter af fælles interesse: offentlige udbud på grundlag af tekniske specifikationer, der fastlægges i samarbejde med medlemsstaterne

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i støtteprogrammet for IKT-politik, og hvis medlemsstaterne har en klar fælles interesse med hensyn til udbredelse på europæisk plan af produkter eller tjenester eller centrale tjenesteelementer, kan Kommissionen iværksætte projekter af fælles interesse til udførelse af de nødvendige tekniske og organisatoriske opgaver. Der skal tages hensyn til eksisterende initiativer, så overlappning af indsatsen undgås.

Kommissionen fastlægger i samarbejde med medlemsstaterne fælles tekniske specifikationer og gennemførelsesplaner for sådanne projekter. På grundlag af de aftalte fælles tekniske specifikationer og gennemførelsesplaner offentliggør Kommissionen udbud med henblik på gennemførelse af de pågældende projekter. Udbuddene gennemføres udelukkende af Kommissionen i overensstemmelse med Fællesskabets udbudsregler.

Afdeling 3

Det årlige arbejdsprogram

Artikel 36

Det årlige arbejdsprogram

Det årlige arbejdsprogram skal i overensstemmelse med målene i artikel 26 indeholde en detaljeret beskrivelse af:

- a) de nødvendige foranstaltninger til dets gennemførelse
- b) prioriteringer
- c) kvalitative og kvantitative mål

- d) relevante evalueringskriterier og kvalitative og kvantitative indikatorer til måling af, hvor effektivt der leveres resultater, som bidrager til at nå målene i særprogrammerne og i det samlede rammeprogram

- e) tidsfrister for gennemførelsen

- f) regler for deltagelse

- g) kriterier for udvælgelse og evaluering af foranstaltningerne.

KAPITEL III

Programmet »Intelligent Energi — Europa«

Afdeling 1

Mål og indsatsområde

Artikel 37

Indførelse af programmet og mål

1. Programmet »Intelligent Energi — Europa« til støtte for energieffektivitet, vedvarende energi og energidiversificering indføres hermed. Programmet skal bidrage til at sikre en sikker og bæredygtig energiforsyning i Europa og samtidig forbedre den europæiske konkurrenceevne.

2. Programmet »Intelligent Energi — Europa« vedrører navnlig foranstaltninger:

- a) til fremme af energieffektivitet og rationel anvendelse af energiresourcer
- b) til fremme af nye og vedvarende energikilder og til støtte af energidiversificering
- c) til fremme af energieffektivitet og anvendelse af nye og vedvarende energikilder inden for transport.

Artikel 38

Operationelle mål

Med programmet »Intelligent Energi — Europa« forfølges følgende operationelle mål:

- a) at stille de elementer til rådighed, der er nødvendige for at forbedre bæredygtigheden, for at udvikle byers og regioners potentiale og for at udarbejde de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der kræves for at opfylde de strategiske målsætninger i tilknytning hertil; at udvikle de midler og instrumenter, der skal anvendes til at overvåge og evaluere konsekvenserne af Fællesskabets og medlemsstaternes foranstaltninger på de områder, som programmet vedrører, og til at varetage opfølgningen
- b) at fremme investeringer i medlemsstaterne i nye og effektive teknologier inden for energieffektivitet, vedvarende energi og energidiversificering, herunder inden for transport, ved at skabe forbindelse mellem vellykket demonstration af innovative teknologier og indførelsen af

dem på markedet i stor målestok for at fremme offentlige og private investeringer, udvikle strategisk vigtige teknologier, nedbringe omkostningerne, øge markederfaringerne og bidrage til at begrænse finansielle og andre risici og øvrige hindringer for denne type investering

- c) at fjerne ikke-teknologiske hindringer for effektive og intelligente energiproduktions- og energiforbrugsmønstre ved at fremme opbygning af institutionel kapacitet, herunder på lokalt og regionalt niveau, ved at højne informationsniveauet, bl.a. gennem uddannelsessystemet, ved at fremme udveksling af erfaringer og knowhow blandt de vigtigste aktører og blandt erhvervslivet og borgerne generelt og ved at tilskynde til udbredelse af bedste praksis og de bedst tilgængelige teknologier, særlig gennem foranstaltninger på fællesskabsplan.

Artikel 39

Energieffektivitet og rationel anvendelse af ressourcer (Save)

Indsatsen til fremme af energieffektivitet og rationel anvendelse af energikilder kan omfatte:

- a) forbedring af energieffektiviteten og rationel anvendelse af energi, særlig inden for bygge- og industrisektoren, undtagen aktioner, der er omfattet af artikel 41
- b) støtte til udarbejdelse af lovgivningsmæssige foranstaltninger og anvendelsen heraf.

Artikel 40

Nye og vedvarende ressourcer (Altener)

Indsatsen til fremme af nye og vedvarende energiressourcer kan omfatte:

- a) fremme af nye og vedvarende energikilder til central og decentral produktion af elektricitet, varme og køling og dermed støtte til diversificering af energikilderne, undtagen aktioner omfattet af artikel 41
- b) integrering af nye og vedvarende energikilder i det lokale miljø og energisystemerne
- c) støtte til udarbejdelse af lovgivningsmæssige foranstaltninger og anvendelsen heraf.

Artikel 41

Energi inden for transport (Steer)

Indsatsen til fremme af energieffektivitet og anvendelse af nye og vedvarende energikilder inden for transport kan omfatte:

- a) støtte til initiativer vedrørende alle energiaspekter inden for transport og energikildediversificering
- b) fremme af vedvarende energi og energieffektivitet inden for transport

- c) støtte til udarbejdelse af lovgivningsmæssige foranstaltninger og anvendelsen heraf.

Artikel 42

Integrerede initiativer

Indsatsen for at kombinere flere af de særlige områder, der er omhandlet i artikel 39, 40 og 41, eller vedrørende bestemte af Fællesskabets prioriteringer, kan omfatte:

- a) integrering af energieffektivitet og vedvarende energikilder i flere sektorer af økonomien
- b) kombineret af forskellige instrumenter, værktøjer og aktører inden for samme aktion eller projekt.

Afdeling 2

Gennemførelse

Artikel 43

PR og formidling

Der ydes støtte til følgende:

- a) strategiske undersøgelser på grundlag af fælles analyser og regelmæssig overvågning af markedsudviklingen og energiuudviklingen med henblik på udarbejdelse af nye lovgivningsmæssige foranstaltninger eller gennemgang af eksisterende lovgivning, herunder vedrørende det indre marked for energi, med henblik på gennemførelse af den mellem- og langsigtede strategi inden for energi til fremme af bæredygtig udvikling samt med henblik på langsigtede, frivillige aftaler med industrien og andre aktører og udvikling af standarder og mærknings- og certificeringsordninger, hvor det er relevant også i samarbejde med tredjelande og internationale organisationer
- b) etablering, udvidelse eller omorganisering af strukturer og instrumenter for bæredygtig energiuudvikling, herunder lokal og regional energistyring, og udvikling af passende finansielle produkter og markedsinstrumenter, idet der bygges på erfaringerne fra tidligere og nuværende netværk
- c) fremme af bæredygtige energisystemer og bæredygtigt energimateriel for yderligere at fremme deres udbredelse på markedet og tilskynde til investeringer, der skal lette overgangen fra demonstration til markedsføring af mere effektive teknologier, opmærksomhedsskabende kampagner og etablering af den institutionelle kompetence
- d) udvikling af informations-, og undervisningsstrukturer, anvendelse af resultater, fremme og udbredelse af knowhow og bedste praksis med deltagelse af samtlige forbrugere, formidling af resultaterne af aktionerne og projekterne og samarbejde med medlemsstaterne gennem operationelle netværk

- e) overvågning af gennemførelsen og konsekvenserne af Fællesskabets lovgivningsmæssige foranstaltninger og støt-teforanstaltninger.

Artikel 44

Markedsintroduktionsprojekter

Fællesskabet yder støtte til projekter vedrørende markedsintroduktion af fællesskabsrelevante innovative teknikker, processer, produkter eller praksis, som allerede er blevet demonstreret teknisk med held. De skal udformes med henblik på at fremme en bredere anvendelse af sådanne teknikker, processer, produkter eller praksis i de deltagende lande og til at lette markedsudbredelsen.

Afdeling 3

Det årlige arbejdsprogram

Artikel 45

Det årlige arbejdsprogram

Det årlige arbejdsprogram skal i overensstemmelse med målene i artikel 37 indeholde en detaljeret beskrivelse af:

- de nødvendige foranstaltninger til dets gennemførelse
- prioriteringer
- kvalitative og kvantitative mål
- relevante evalueringskriterier og kvalitative og kvantitative indikatorer til måling af, hvor effektivt der leveres resultater, som bidrager til at nå målene i særprogrammerne og i det samlede rammeprogram
- tidsfrister for gennemførelsen
- regler for deltagelse
- kriterier for udvælgelse og evaluering af foranstaltningerne.

AFSNIT III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Udvalg

- Kommissionen bistås af følgende udvalg:
  - Udvalget for Iværksætter- og Innovationsprogrammet, benævnt EIP-Forvaltningsudvalget (EIPC)
  - Udvalget for Støtteprogrammet for IKT-politik, benævnt IKT-Forvaltningsudvalget (ICTC)
  - Udvalget for Programmet »Intelligent Energi — Europa«, benævnt IEE-Forvaltningsudvalget (IEEC).

Kommissionen sikrer med bistand fra EIPC og i nært samarbejde med ICTC og IEEC en fuldstændig koordinering og et fuldstændigt samarbejde på tværs af hele rammeprogrammet, herunder en strategisk forvaltning og en sammenhængende generel gennemførelse.

- I forbindelse med de i stk. 1 omhandlede udvalg anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

- De i stk. 1 omhandlede udvalg fastsætter selv deres forretningsorden.

Artikel 47

Brugerhåndbog

- Efter rammeprogrammets ikrafttræden udgiver Kommissionen en letlæselig og brugervenlig håndbog med et sæt klare, enkle og gennemsigtige generelle principper for støttemodtageres deltagelse i rammeprogrammet. Håndbogen skal især gøre det lettere for SMV'er at deltage.

- Kommissionen sikrer, at tidsrummet mellem indgivelse af ansøgninger og meddelelse af evalueringsresultater er så kort som muligt. Evalueringsresultatet skal udsendes inden for rimelig tid.

Artikel 48

Strategisk Rådgivende Udvalg om Konkurrenceevne og Innovation

Kommissionen rådgives af et strategisk rådgivende udvalg om konkurrenceevne og innovation sammensat af repræsentanter for industri- og erhvervsorganisationer, herunder repræsentanter for SMV'er, og andre eksperter. Deres ekspertise skal ligge inden for sektorer og emner af relevans for rammeprogrammet, herunder finansiering, IKT, energi og økoinnovation.

Artikel 49

Ophævelse

Afgørelse 96/413/EF ophæves.

Artikel 50

Overgangsbestemmelser

Foranstaltningerne til opfyldelse af det mål, der er fastsat i artikel 27, litra b), gennemføres i henhold til afgørelse nr. 456/2005/EF indtil den 31. december 2008.

Derefter forvaltes de aktioner, som er iværksat i henhold til afgørelse nr. 456/2005/EF til og med nævnte dato, i overensstemmelse med nævnte afgørelse, idet det udvalg, der er nedsat

ved nævnte afgørelse, erstattes af ICTC, der er nedsat i medfør af artikel 46, stk. 1, litra b), i nærværende afgørelse.

Med hensyn til de tjenester, der er omtalt i artikel 21, stk. 2, litra a), kan Kommissionen indtil den 31. december 2007 fortsætte driften af netværket af Euro-Infocentre og indgåelsen af specifikke årlige tilskudsaftaler med medlemmerne heraf, finansieret under dette rammeprogram og i henhold til de driftsmæssige retningslinjer fra det foregående flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd iværksat ved beslutning 2000/819/EF.

Artikel 51

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. oktober 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

BILAG I

Vejledende fordeling af budgetbevillingerne

Den vejledende fordeling af budgetbevillingerne på særprogrammerne er som følger:

- a) 60 % af det samlede budget til gennemførelse af iværksætter- og innovationsprogrammet, hvoraf ca. 1/5 anvendes til fremme af økoinnovation
  - b) 20 % af det samlede budget til gennemførelse af støtteprogrammet for IKT-politik
  - c) 20 % af det samlede budget til gennemførelse af programmet »Intelligent Energi — Europa«.
-

BILAG II

Gennemførelsesbestemmelser for Fællesskabets finansielle instrumenter for SMV'er, jf. artikel 17

1. FÆLLES BESTEMMELSER FOR ALLE FÆLLESSKABETS FINANSIELLE INSTRUMENTER FOR SMV'ER

A. **Budget**

Budgetbevillingerne dækker samtlige omkostninger ved hvert instrument, herunder betalingsforpligtelser over for finansielle formidlere som f.eks. tab i forbindelse med garantistillelse, administrationsgebyrer til EIF og de internationale finansielle institutioner, der forvalter EU-ressourcerne, og andre støtteberettigede omkostninger og udgifter.

Der kan overføres ressourcer mellem instrumenterne, således at det er muligt at tage højde for nye udviklingstendenser og ændrede markedsforhold i rammeprogrammets løbetid.

B. **Forvaltningskonti**

EIF og de relevante internationale finansielle institutioner opretter separate forvaltningskonti til budgetmidlerne for hvert instrument. Disse konti kan forrentes. Renter tilskrevet indtil og med den 31. december 2013 kan tilføres budgetmidlerne og anvendes til det pågældende instruments formål.

Kontoførerens betalinger til dækning af betalingsforpligtelser over for finansielle formidlere debiteres den pågældende forvaltningskonto. Beløb, der af kontoføreren skal tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget, kontoførerens administrationsgebyrer og andre støtteberettigede omkostninger og udgifter debiteres forvaltningskontoen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalerne mellem Kommissionen og kontoføreren. Forvaltningskontoen krediteres indtægter fra Kommissionen, renter og, afhængigt af instrumentet, provenu ved gennemførte investeringer (GIF) eller garantigebyrer og andre indtægter (SMEG-faciliteten).

Efter den 31. december 2013 overføres indestående på forvaltningskontoen til Den Europæiske Unions almindelige budget, når bortses fra midler, som der er indgået forpligtelse om, men som endnu ikke er debiteret, og midler, der med rimelighed kan kræves anvendt til dækning af støtteberettigede omkostninger og udgifter.

C. **Gebyrer**

Der opkræves et passende gebyr for brug af instrumenterne. Gebyrerne fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med praksis på markedet, idet der tages hensyn til:

- den samlede varighed af det pågældende instrument og kravene til overvågning ud over budgetforpligtelsesperioden
- de deltagelsesberettigede lande
- instrumentets nyhedsgrad og kompleksitet
- antallet af aktiviteter i tilknytning til instrumentet, f.eks. markedsundersøgelser, valg af og forhandlinger med formidlere, indgåelse af aftaler, regnskabsaflæggelse, overvågning og rapportering.

D. **Synlighed og opmærksomhedsskabelse**

Alle formidlere sørger for, at det på passende vis fremgår og er gennemskueligt, at der er ydet støtte fra Fællesskabet, bl.a. ved at give tilstrækkelig oplysning om de finansieringsmuligheder, rammeprogrammet giver.

Det skal sikres, at de endelige støttemodtagere er tilstrækkeligt informeret om de eksisterende finansieringsmuligheder.

2. GENNEMFØRELSE AF GIF

A. Indledning

Kommissionen og EIF træffer nærmere aftale om forvaltning og overvågning. Kommissionen anvender særlige retningslinjer for forvaltningen af midlerne.

B. Formidlere

GIF1 og GIF2 har som målgruppe kommercielt orienterede formidlere, der forvaltes af uafhængige team, som har den fornødne blanding af kompetence og erfaring. Formidlerne udvælges i overensstemmelse med bedste forretnings- og markedspraksis og på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde, og uden at der opstår interessekonflikter. Der arbejdes gennem et bredt spektrum af specialiserede fonde eller lignende strukturer.

C. Støttekriterier

GIF supplerer EIB-gruppens, herunder EIF's, egne ressourcebaserede aktiviteter gennem en investeringspolitik, der indebærer en højere risikoprofil, både hvad angår de formidlende fonde og deres investeringspolitik.

GIF1

GIF1 investerer i formidlende venturekapitalfonde og andre investeringsinstrumenter, der investerer i indtil 10 år gamle SMV'er, typisk fra før-A-fasen («seed») og A-fasen (opstartfasen), og som om nødvendigt foretager opfølgende investeringer. Den samlede investering i en formidlende venturekapitalfond kan normalt højst udgøre 25 % af den pågældende fonds samlede kapital eller indtil 50 % for nye fonde, der forventes at have en særlig katalysatorrolle ved udvikling af venturekapitalmarkederne for en særlig teknologi eller i en bestemt region og investeringsværktøjer fra business angels. Den samlede investering i en formidlende venturekapitalfond, hvis investeringsfokus er på SMV'er, der arbejder inden for økoinnovation, kan højst udgøre 50 %. Mindst 50 % af den kapital, der investeres i en fond, skal stilles til rådighed af investorer, der arbejder på normale markedsvilkår («det markedsøkonomiske investorprincip»), uanset hvilken retlig form og hvilken ejerstruktur de investorer, der stiller denne del af kapitalen til rådighed, har. Der kan ikke indgås forpligtelser på over 30 mio. EUR i en enkelt fond. GIF1 kan investere sammen med EIF's egne midler eller midler under EIB-mandatet eller andre midler, der forvaltes af EIF.

GIF2

GIF2 investerer i formidlende venturekapitalfonde, der investerer i SMV'er, typisk i B- og C-fasen (ekspansionsfasen). Den samlede investering i en formidlende venturekapitalfond kan normalt højst udgøre 15 % af den pågældende fonds samlede kapital eller indtil 25 % for:

- nye fonde, der forventes at have en særlig katalysatorrolle ved udvikling af venturekapitalmarkeder for en særlig teknologi eller i en bestemt region
- fonde, hvis investeringsfokus hovedsagelig er på SMV'er, der arbejder inden for økoinnovation
- fonde etableret af «first time management teams».

Hvis der investeres GIF2-ressourcer sammen med EIF's egne ressourcer eller ressourcer under EIB-mandatet eller andre ressourcer, der forvaltes af EIF, kan GIF2's bidrag højst udgøre 15 %. Mindst 50 % af den kapital, der investeres i en fond, skal stilles til rådighed af investorer, der arbejder på normale markedsvilkår («det markedsøkonomiske investorprincip»), uanset hvilken retlig form og hvilken ejerstruktur de investorer, der stiller denne del af kapitalen til rådighed, har. Der kan ikke indgås forpligtelser på over 30 mio. EUR i en enkelt fond.

D. Ligestillede investeringer

GIF-investeringer i en formidlende fond er ligestillet med private investorers investeringer.

E. Hovedinvestor

I forbindelse med nye fonde, der forventes at have en særlig katalysatorrolle ved udvikling af venturekapitalmarkeder for en særlig teknologi eller i en bestemt region, kan EIF fungere som hovedinvestor.

F. Gennemsigtige vilkår

EIF sikrer, at finansieringsvilkårene og -betingelserne under GIF1 og GIF2 bliver gennemsigtige og forståelige.

G. GIF-facilitetens løbetid

GIF er en langsigtet facilitet, som normalt foretager investeringer på 5 til 12 års sigt i formidlende fonde. GIF's investeringshorisont er under ingen omstændigheder længere end 19 år fra undertegnelsen af overdragelsesaftalen mellem Kommissionen og EIF. Der skal i aftalerne mellem EIF og formidlerne fastlægges passende exit-strategier.

H. Realisering af investeringerne

Da de fleste af de investeringer, der foretages under GIF, sker i unoterede illikvide enheder, realiseres disse investeringer på grundlag af fordeling af det provenu, som formidleren modtager ved salget af deres investeringer i SMV'er.

I. Geninvestering af provenu ved realiserede investeringer

Provenu, herunder udbytte og tilbagebetalinger, som EIF modtager inden den 31. december 2013, tilbageføres til GIF-ressourcerne og anvendes til formål under GIF-faciliteten.

3. GENNEMFØRELSE AF SMEG-FACILITETEN**A. Indledning**

Kommissionen og EIF træffer nærmere aftale om forvaltning og overvågning, der skal være i overensstemmelse med almindelig forretningspraksis. Kommissionen anvender særlige retningslinjer for forvaltningen af midlerne.

B. Formidlere

Der udvælges formidlere blandt de garantiordninger, der allerede eksisterer, eller som kan etableres, i de støtteberettigede lande, herunder organisationer, der stiller gensidige garantier, og andre egnede finansielle institutioner. Udvælgelsesprocedurerne skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende, og interessekonflikter skal undgås.

Formidlerne udvælges i overensstemmelse med bedste markedspraksis hvad angår:

- virkningen for omfanget af den finansiering (gældsfinansiering, egenkapital eller ansvarlig lånekapital), der stilles til rådighed for SMV'er, og/eller
- virkningen for SMV'ers adgang til finansiering og/eller
- virkningen på den pågældende formidlers risikobetonede SMV-finansiering.

C. Støttekriterier

De finansielle kriterier for støtte under SMEG-faciliteten fastsættes for hver formidler på grundlag af formidlernes aktiviteter, idet formålet er at nå ud til så mange SMV'er som muligt. Disse bestemmelser skal afspejle markedsbetingelserne og markedspraksis i det relevante område.

Der kan ydes støtte til finansiering af erhvervelse af materielle og immaterielle aktiver, herunder innovationsaktiviteter, teknologisk udvikling og erhvervelse af licenser.

Blandt kriterierne i forbindelse med den fjerde SMEG-komponent, d) securitisation af SMV'ers gældsfinansieringsporteføljer, indgår individuelle transaktioner, transaktioner med flere partnere samt transaktioner, hvori der er deltagelse fra flere lande. Støttekriterierne baseres på bedste markedspraksis, særlig hvad angår kreditværdigheden og risikospredningen for den securitiserede portefølje.

D. **Garantibetingelser**

De garantier, der stilles af EIF på Kommissionens vegne under SMEG-facilitetens a) gældsfinansieringskomponent, b) mikrokreditkomponent og c) egenkapital- eller lånekapitalkomponent, omfatter en del af den risiko, som den finansielle formidler påtager sig i en finansieringsportefølje af enkelttransaktioner. SMEG-facilitetens fjerde komponent, d) securitisation, indebærer risikodeling i forbindelse med visse securitiserede trancher, som har forrang frem for den mest risikovillige del af investeringen, eller som placerer risikoen ved en betydelig del af den mest risikovillige del af investeringen hos den oprindelige investor, mens risikoen ved den resterende del deles.

De garantier, som EIF stiller i forbindelse med SMEG-facilitetens, a) gældsfinansieringskomponent, b) mikrokreditkomponent og c) egenkapital- eller lånekapitalkomponent, er sædvanligvis ligestillet med formidlerens garantier eller i påkommende tilfælde finansiering.

EIF kan pålægge en finansiell formidler et gebyr beregnet på grundlag af beløb, der er indgået forpligtelse om, men som ikke er anvendt, efter en aftalt tabel (»forpligtelsesgebyrer«) og garantigebyrer. EIF kan også opkræve gebyrer for individuelle securitisationstransaktioner.

E. **Loft over EIF's samlede tab**

Der lægges loft over SMEG-facilitetens omkostninger for Den Europæiske Unions almindelige budget, således at omkostningerne under ingen omstændigheder overstiger de budgetbevillinger, som EIF har fået stillet til rådighed under SMEG-faciliteten. Der kan ikke være eventuel forpligtelser på budgettet.

EIF's forpligtelse til at betale sin del af formidlerens tab består, indtil det samlede beløb til dækning af tab i forbindelse med en bestemt finansieringsportefølje, i givet fald minus de tab, der er blevet dækket, når et på forhånd aftalt beløb, hvorefter EIF's garanti automatisk bortfalder.

F. **Indsættelse på forvaltningskontoen af genindvundne beløb og andet provenu**

Beløb til dækning af tab, der modtages fra en formidler, krediteres forvaltningskontoen og indgår i beregningen af loftet over EIF's samlede tab over for den pågældende formidler. Andet provenu, f.eks. forpligtelsesgebyrer og garantigebyrer, krediteres forvaltningskontoen og tilføres SMEG-facilitetens midler, hvis de indgår inden den 31. december 2013.

G. **SMEG-facilitetens varighed**

Individuelle SMV-garantier kan have en løbetid på op til 10 år.

4. GENNEMFØRELSE AF CBS

A. **Indledning**

Gennemførelsesbestemmelserne for »seedkapitalaktionen« og partnerskabsaktionen, herunder forvaltning og overvågning, fastlægges i en aftale mellem Kommissionen og EIF eller de relevante internationale finansieringsinstitutioner.

Formidlerne udvælges i overensstemmelse med bedste markedspraksis.

Udvælgelsesprocedurerne for levering af teknisk bistand skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende, og interessekonflikter skal undgås.

B. **»Seedkapitalaktionen«**

»Seedkapitalaktionen« gennemføres på forvaltningsbasis. Budgetbevillingerne omfatter aktionens samlede omkostninger, herunder forvaltningsomkostninger og andre støtteberettigede omkostninger eller udgifter. Der

gives støtte til investeringsfonde, som har »seedkapital« i deres overordnede investeringsprogram, gennem dækning af dele af administrationsomkostningerne i forbindelse hermed.

C. Partnerskabsaktionen

Partnerskabsaktionen forvaltes gennem EIF eller relevante internationale finansielle institutioner. Den omfatter teknisk bistand, forvaltningsgebyrer og andre støtteberettigede omkostninger til støtte for kapacitetsopbygning.

5. EVALUERING

Den eksterne evaluering gennemføres af uafhængige eksperter under hensyntagen til virkningen af vækst- og beskæftigelsesinitiativet, der er indført ved Rådets afgørelse 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) — Vækst- og beskæftigelsesinitiativet ⁽¹⁾, og det flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for SMV. Ved de eksterne evalueringer bedømmes konsekvenserne af Fællesskabets finansielle instrumenter for SMV'er, og der gives en kvalitativ og kvantitativ analyse af de opnåede resultater, navnlig en bedømmelse af hvert instruments katalysatoreffekt og costbenefit. Evalueringsrapporterne skal indeholde statistiske data for EU som helhed og for de enkelte medlemsstater og de øvrige deltagende lande, herunder:

- for GIF's vedkommende: antal SMV'er, man er nået ud til, og antal job, der er blevet skabt
- investorenes afkast
- for SMEG-facilitetens vedkommende: antallet og værdien af lån, som de finansielle formidlere har ydet SMV'er, og antal SMV'er, man er nået ud til, samt antallet og værdien af misligholdte lån
- for »seedkapitalaktionens« vedkommende: antal organisationer, der har fået støtte, og »seedkapitalinvesteringernes« omfang
- for partnerskabsaktionens vedkommende antal formidlere, der har fået støtte, og antal SMV'er, man er nået ud til
- eventuelle særlige resultater vedrørende økoinnovation.

De resultater og erfaringer, der kommer til udtryk i de eksterne evaluators rapporter, skal offentliggøres på passende vis, ligesom der skal ske en formidling af bedste praksis blandt aktørerne.

⁽¹⁾ EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43.

BILAG III

Nærmere beskrivelse af de tjenester til støtte for virksomheder og innovation, der er omhandlet i artikel 21

- a) Tjenester i tilknytning til information, feedback, virksomhedssamarbejde og internationalisering
- formidling af information om, hvordan det indre marked for varer og tjenester fungerer, og hvilke muligheder det indebærer, bl.a. i form af referencer til udbudsmuligheder
  - proaktiv fremme af fællesskabsinitiativer, -politikker og -programmer der er relevante for SMV'er, samt information til SMV'er om ansøgningsprocedurerne for sådanne programmer
  - praktiske værktøjer til måling af konsekvenserne af eksisterende lovgivning for SMV'er
  - bidrag til gennemførelse af Kommissionens konsekvensanalyser
  - anvendelse af andre passende midler til at inddrage SMV'er i den europæiske politiske proces
  - bistand til SMV'er med henblik på at udvikle grænseoverskridende aktiviteter og internationalt netværkssamarbejde
  - støtte til SMV'er med henblik på at finde relevante partnere fra den private eller offentlige sektor ved hjælp af passende værktøjer.
- b) Tjenester i tilknytning til innovation og overførsel af teknologi og viden
- informationsformidling og opmærksomhedsskabende aktiviteter vedrørende innovationsrelaterede politikker, lovgivningsinitiativer og støtteprogrammer
  - formidling og udnyttelse af forskningsresultater
  - formidlingstjenester for teknologi- og videnoverførsel og for opbygning af partnerskaber mellem alle former for innovationsaktører
  - fremme af virksomheders, særlig SMV'ers, mulighed for at innovere
  - fremme af kontakter til andre innovationstjenester, herunder tjenester i tilknytning til intellektuel ejendomsret.
- c) Tjenester, der tilskynder til SMV'ers deltagelse i det syvende FTU-rammeprogram
- informationsaktiviteter over for SMV'er vedrørende det syvende FTU-rammeprogram
  - bistand til SMV'er med henblik på at indkredse deres behov inden for forskning og teknologisk udvikling og at finde relevante partnere
  - bistand til SMV'er med henblik på udarbejdelse og koordinering af projektforslag om deltagelse i det syvende FTU-rammeprogram.
-